

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I *Meddelanden*

Domstolen

DOMSTOLEN

2002/C 202/01	Domstolens beslut (första avdelningen) av den 22 mars 2002 i mål C-69/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de paix de Luxembourg): Tilly Reichling mot Léon Wampach (Brysselkonventionen – Protokoll om domstolens tolkning av konventionen – Nationella domstolar som är behöriga att begära förhandsavgörande från domstolen – Uppenbart att domstolen saknar behörighet)	1
2002/C 202/02	Mål C-189/02 P: Överklagande, ingivet den 21 maj 2002 av Dansk Rørindustri A/S, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-21/99: Dansk Rørindustri A/S mot Europeiska gemenskapernas kommission	1
2002/C 202/03	Mål C-202/02 P: Överklagande, ingivet den 31 maj 2002 av 1. Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, 2. Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH och 3. Isoplus Fernwärmetechnik GmbH, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-9/99: HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaft, Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH och Isoplus Fernwärmetechnik GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission	2

SV

2

(Fortsättning på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	Sida
2002/C 202/04	Mål C-205/02 P: Överklagande, ingivet den 3 juni 2002 av KE KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft m.b.H., av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-17/99: KE KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft m.b.H. mot Europeiska gemenskapernas kommission . .	3
2002/C 202/05	Mål C-206/02 P: Överklagande, ingivet den 3 juni 2002 av LR AF 1998 A/S, tidigare Løgstør Rør A/S, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-23/99: LR AF 1998 A/S, tidigare Løgstør Rør A/S, mot Europeiska gemenskapernas kommission	4
2002/C 202/06	Mål C-207/02 P: Överklagande, ingivet den 4 juni 2002 av Brugg Rohrsysteme GmbH, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-15/99: Brugg Rohrsysteme GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission	5
2002/C 202/07	Mål C-208/02 P: Överklagande, ingivet den 4 juni 2002 av LR af 1998 (Tyskland) GmbH [tidigare Lögstör Rör (Tyskland) GmbH], av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-16/99: Lögstör Rör (Tyskland) GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission	6
2002/C 202/08	Mål C-213/02 P: Överklagande, ingivet den 7 juni 2002 av ABB Asea Brown Boveri Ltd, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-31/99: ABB Asea Brown Boveri Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission	7
2002/C 202/09	Mål C-215/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Sozialgerichts Stuttgart av den 4 juni 2002 i målet mellan Karin Müller och Postbeamtenkrankenkasse, med övrigt part: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte	7
2002/C 202/10	Mål C-220/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshofes der Republik Österreich av den 22 maj 2002 i målet mellan Österreichischer Gewerkschaftsbund och Gewerkschaft der Privatangestellten, å ena sidan och Wirtschaftskammer Österreich, å andra sidan	8
2002/C 202/11	Mål C-222/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 16 maj 2002 i målet mellan 1. Peter Paul, 2.–4. ..., 5. Cornelia Sonnen-Lütte, 6 –10. ..., 11. Christel Mörkens å ena sidan och Förbundsrepubliken Tyskland, genom Bundesminister der Finanzen å andra sidan	9
2002/C 202/12	Mål C-223/02: Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 17 juni 2002 av Republiken Finland	10
2002/C 202/13	Mål C-224/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Korkein Oikeus av den 14 juni 2002 i målet mellan Heikki Antero Pusa och Osuuspankkien Keskinäinen Vakuutusyhtiö	11

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	<u>Sida</u>
2002/C 202/14	Mål C-235/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Gela – Ufficio del Giudice per le Indagini Preliminari av den 19 juni 2002 i det straffrättsliga målet mot Marco Antonio Saetti och Andrea Frediani	11
2002/C 202/15	Mål C-236/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 12 juni 2002 i målet mellan J. Slob och Productschap Zuivel	12
2002/C 202/16	Mål C-237/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 2 maj 2002 i målet Freiburger Kommunalbauten GmbH Baugesellschaft & Co. KG mot Ulrike Hofstetter och Ludger Hofstetter	12
2002/C 202/17	Mål C-238/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 7 maj 2002 i målet mellan Hauptzollamt Hamburg-Hafen och Kazimieras Viluckas	12
2002/C 202/18	Mål C-239/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Rechtbank van koophandel i Hasselt av den 28 juni 2002 i målet mellan Douwe Egberts NV och 1) Westrom Pharma NV och 2) Christophe Souranis, Douwe Egberts och BVBA Fics-World	12
2002/C 202/19	Mål C-240/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Supremo avdelning för förvaltningsmål, tredje roteln, av den 16 maj 2002 i målet mellan å ena sidan Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (ASEMPRE) och Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería och å andra sidan Entidad Pública Empresarial Correos y Telégrafos	14
2002/C 202/20	Mål C-246/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 7 maj 2002 i målet mellan Hauptzollamt Hamburg-Hafen och Ricardas Jonusas	14
2002/C 202/21	Mål C-247/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia (särskilda avdelningen i Brescia) av den 22 januari 2002 i målet mellan Sintesi SpA och Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici, och avseende Ingg. Provera e Carrassi SpA	14
2002/C 202/22	Mål C-248/02: Talan mot Republiken Italien väckt den 8 juli 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2002/C 202/23	Mål C-254/02: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre, av den 5 juli 2002 i målet mellan Fast Forward Resources plc och Commissioners of Customs and Excise	16

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2002/C 202/24	Mål C-260/02 P: Överklagande, ingivet den 15 juli 2002 av Michael Becker, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 12 juni 2002 i mål T-9/01: Michael Becker mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt	16
2002/C 202/25	Mål C-261/02: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 15 juli 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	17
2002/C 202/26	Mål C-262/02: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 16 juli 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission	18
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2002/C 202/27	Europeiska gemenskapernas förstainstansrättens – Meddelanden	19
2002/C 202/28	Förstainstansrättens dom av den 4 juli 2002 i mål T-340/99: Arne Mathisen AS mot Europeiska unionens råd (Slutgiltiga antidumprings- och utjämningstullar – Odlad atlantlax – Talan om ogiltigförklaring – Åtagande – Kringgående – Samarbetskyldighet – Åsidosättande – Proportionalitetsprincipen – Skadeståndstalan)	20
2002/C 202/29	Förstainstansrättens dom av den 14 maj 2002 i mål T-81/00: Associação Comercial de Aveiro mot Europeiska gemenskapernas kommission (Socialpolitik – Europeiska socialfonden – Talan om ogiltigförklaring – Nedsättning av finansiellt stöd – Motivering – Uppenbart oriktig bedömning)	21
2002/C 202/30	Förstainstansrättens dom av den 3 juli 2002 i mål T-179/00: A. Menarini – Industrie Farmaceutiche Riunite Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission (Rådets direktiv 92/27/EEG – Märkning av läkemedel – Centraliserat förfarande för godkännande av läkemedel – Införande av den lokala representantens logotyp i den blå rutan på den yttre förpackningen till ett läkemedel)	21
2002/C 202/31	Förstainstansrättens dom av den 13 juni 2002 i mål T-232/00: Chef Revival USA Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Underlåtenhet att inkomma med bevis på det språk som gäller för invändningsförfarandet – Regel 18.2 i förordning (EG) nr 2868/95)	22
2002/C 202/32	Förstainstansrättens dom av den 4 juli 2002 i mål T-239/00: SCI UK Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission (Återbetalning av importtullar – Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1430/79 – Begreppet särskilt fall)	22

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2002/C 202/33	Förstainstansrättens dom av den 25 juni 2002 i mål T-311/00: British American Tobacco (Investments) Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission (Beslut 94/90/EKSG, EG, Euratom – Allmänhetens tillgång till kommissionens handlingar – Förekomsten av handlingar – Anledning saknas att döma i saken – Kostnader som vållats i onödan eller mot bättre vetande)	22
2002/C 202/34	Förstainstansrättens dom av den 2 juli 2002 i mål T-323/00: SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Ordkombinationen SAT.2 – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 – Likabehandling)	23
2002/C 202/35	Förstainstansrättens dom av den 11 juni 2002 i mål T-365/00: Alsace International Car Service SARL (AICS) mot Europaparlamentet (Offentlig upphandling – Persontransport med fordon och förare för parlamentets sessioner i Strasbourg – Förenlighet med fransk rätt)	24
2002/C 202/36	Förstainstansrättens dom av den 27 juni 2002 i de förenade målen T-373/00, T-27/01, T-56/01 och T-69/01: Carmine Salvatore Tralli mot Europeiska centralbanken (Tjänstemän – Anställda vid Europeiska centralbanken – Förlängning av provanställningstiden – Avsked under provanställningstiden – Avvisning – Uppenbart oriktig bedömning – Motivering – Rättegångskostnader)	24
2002/C 202/37	Förstainstansrättens dom av den 13 juni 2002 i mål T-74/01: Albano Ferrer de Moncada mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Artikel 19 i tjänsteföreskrifterna – Ansökan om tillstånd att förete handlingar inför nationell domstol)	25
2002/C 202/38	Förstainstansrättens dom av den 13 juni 2002 i mål T-106/01: Noé Youssouroum mot Europeiska unionens råd (Tjänstemän – Pensioner – Överföring av det försäkringstekniska värdet av pensionsrättigheter som förvärvats genom arbete utfört före tillträdet av en tjänst i gemenskaperna)	25
2002/C 202/39	Förstainstansrättens dom av den 12 juni 2002 i mål T-187/01: Arnaldo Mellone mot Europeiska gemenskapernas kommission (Tjänstemän – Betygsrapport – Talan om ogiltigförklaring – Skadeståndstalan)	26
2002/C 202/40	Förstainstansrättens beslut av den 14 juni 2002 i mål T-179/99: Sud Pesca SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Gemensamma tulltaxan – Uppbörd av importtullar skall inte ske i efterhand – Eftergift av importtullar – Anledning saknas att döma i saken)	26
2002/C 202/41	Förstainstansrättens beslut av den 14 juni 2002 i mål T-325/99: Generale Conserve SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Gemensamma tulltaxan – Uppbörd av importtullar skall inte ske i efterhand – Anledning saknas att döma i målet)	26

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2002/C 202/42	Förstainstansrättens beslut av den 10 juni 2002 i mål T-200/00: Glenryck UK Ltd m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Gemensamma tulltaxan – Eftergift av importtullar – Anledning saknas att döma i saken)	27
2002/C 202/43	Förstainstansrättens beslut av den 14 juni 2002 i mål T-327/00: ICAT Food SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Gemensamma tulltaxan – Avstående från att uppbära importtullar i efterhand – Anledning saknas att döma i saken)	27
2002/C 202/44	Förstainstansrättens beslut av den 6 juni 2002 i mål T-105/01: Società Lavori Impianti Metano Sicilia (SLIM Sicilia) mot Europeiska gemenskapernas kommission (Europeiska regionala utvecklingsfonden – Projekt som delfinansierats av ERUF – Avslag på begäran om förlängning av fristen med att inge ansökan om slutlig betalning – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning)	27
2002/C 202/45	Förstainstansrättens beslut av den 7 juni 2002 i mål T-290/01: Förbundslandet Brandenburg mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Anledning saknas att döma i saken)	28
2002/C 202/46	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 18 mars 2002 i mål T-21/02 R: Giuseppe Atzeni m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Statligt stöd – Tidsfrist för väckande av talan – Upptagande till sakprövning av talan i huvudsaken)	28
2002/C 202/47	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 25 juni 2002 i mål T-34/02 R: B mot Europeiska gemenskapernas kommission (Interimistiskt förfarande – Statligt stöd – Stöd till ny- eller ombyggnad av fartyg som beviljats i form av utvecklingsstöd – Återvinning – Berättigade förväntningar – Fumus boni juris – Krav på skyndsamhet)	29
2002/C 202/48	Mål T-159/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 maj 2002 av Masdar (U.K.) Ltd	29
2002/C 202/49	Mål T-168/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 juni 2002 av Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH	30
2002/C 202/50	Mål T-170/02: Talan mot Europaparlamentet väckt den 29 maj 2002 av Maria Rosaria Ragazzini	30
2002/C 202/51	Mål T-179/02: Talan mot Europeiska centralbanken väckt den 12 juni 2002 av Jan Pflugradt	31
2002/C 202/52	Mål T-181/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 juni 2002 av Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung	31

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehåll (Fortsättning)</u>	<u>Sida</u>
2002/C 202/53	Mål T-182/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 10 juni 2002 av Uni-Pharma – Kléon Tsetis Pharmakeutika Ergastiria Anonimos Viomihaniki kai Emboriki Eteria	32
2002/C 202/54	Mål T-183/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 11 juni 2002 av El Corte Inglés, S.A.	33
2002/C 202/55	Mål T-184/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 11 juni 2002 av El Corte Inglés, S.A.	33
2002/C 202/56	Mål T-185/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 13 juni 2002 av Succession Picasso	34
2002/C 202/57	Mål T-188/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 17 juni 2002 av Freiburger Lebensmittel GmbH & Co. Produktions- und Vertriebs KG	35
2002/C 202/58	Mål T-190/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 juni 2002 av Anita Jannice Österholm	35
2002/C 202/59	Mål T-192/02: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 21 juni 2002 av G.D. Searle LLC	36
2002/C 202/60	Mål T-199/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 24 juni 2002 av Michel Van Beek	36
2002/C 202/61	Mål T-200/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 29 juni 2002 av Vassilios Tsarnavas	37
2002/C 202/62	Mål T-207/02: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 9 juli 2002 av Nicoletta Falcone	37
2002/C 202/63	Mål T-208/02: Talan mot Europol väckt den 3 juli 2002 av Lene Beier	37
2002/C 202/64	Mål T-209/02: Talan mot Europol väckt den 5 juli 2002 av Andreas Mausolf	38
2002/C 202/65	Avskrivning av mål T-258/97	38
2002/C 202/66	Avskrivning av mål T-382/00	39
2002/C 202/67	Avskrivning av de förenade målen T-143/01 och T-161/01	39

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (<i>Fortsättning</i>)	Sida
2002/C 202/68	Avskrivning av mål T-238/01	39
2002/C 202/69	Avskrivning av mål T-2/02	39
<hr/>		
	II <i>Förberedande rättsakter</i>	
	.....	
<hr/>		
	III <i>Upplysningar</i>	
2002/C 202/70	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i> EGT C 191, 10.8.2002	40

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS BESLUT

(första avdelningen)

av den 22 mars 2002

i mål C-69/02 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de paix de Luxembourg): Tilly Reichling mot Léon Wampach ⁽¹⁾

(Brysselkonventionen – Protokollet om domstolens tolkning av konventionen – Nationella domstolar som är behöriga att begära förhandsavgörande från domstolen – Uppenbart att domstolen saknar behörighet)

(2002/C 202/01)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-69/02, angående en begäran från Tribunal de paix de Luxembourg (Luxemburg) att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Tilly Reichling och Léon Wampach, ytterligare deltagare i rättegången: Établissement d'assurances contre la vieillesse et l'invalidité, angående tolkningen av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 299, 1972, s. 32; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 30), i dess lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde till konventionen (EGT L 304, s. 1 och – i ändrad lydelse – s. 77; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 14), enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde (EGT L 388, s. 1; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 26), enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde

(EGT L 285, s. 1; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 43) och enligt konventionen av den 29 november 1996 om Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges tillträde till konventionen (EGT C 15, 1997, s. 1), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordförande P. Jann samt domarna M. Wathelet och A. Rosas (referent), generaladvokat: S. Alber, justitiesekreterare: R. Grass, den 22 mars 2002 meddelat följande beslut:

Det är uppenbart att Europeiska gemenskapernas domstol saknar behörighet att besvara de frågor som har ställts av Tribunal de paix de Luxembourg i dess beslut av den 28 februari 2002.

⁽¹⁾ EGT C 118, 18.5.2002.

Överklagande, ingivet den 21 maj 2002 av Dansk Rørindustri A/S, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-21/99 ⁽¹⁾: Dansk Rørindustri A/S mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-189/02 P)

(2002/C 202/02)

Dansk Rørindustri A/S har den 21 maj 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-21/99: Dansk Rørindustri A/S mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av advokaterna K. Dyekjær-Hansen, K. Høegh och C.K. Lauridsen.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ändra kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 om ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (Ärende nr IV/35.691/E-4: Kartellen för fjärrvärmerör, EGT L 24, 1999, s. 24) på så sätt att de mot klaganden ålagda böterna om 1 475 000 ecu sätts ned,
- i andra hand upphäva förstainstansrättens dom och återförvisa målet för ny prövning av böternas storlek, och
- förplikta kommissionen att ersätta Dansk Rørindustri rättegångskostnader både vid förstainstansrätten som vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att godta de av kommissionen ålagda böterna. Förstainstansrätten har därvidlag

- åsidosatt förordning nr 17 ⁽²⁾ jämte den allmänt gällande proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen genom att ådöma Dansk Rørindustri böter som i relativa tal är oproportionerligt stora i förhållande till överträdelsen,
- åsidosatt förordning nr 17 jämte den allmänna principen om skydd för berättigade förväntningar genom att tillämpa principer för att utdöma böter ⁽³⁾ som i betydande utsträckning ändrats i förhållande till de principer som gällde då överträdelsen begicks och då ärendet inleddes. Det står inte i överensstämmelse med syftet med fördraget och förordning nr 17 att tillämpa riktlinjer för bötesbeloppet som är upprättade på så sätt att den åsyftade och påbjudna viktningen inte har något som helst värde eller betydelse för små företag. Detta medför, för det första, en uppenbar och orimlig diskriminering av mindre företag och, för det andra, att den åsyftade och påbjudna viktningen utifrån bland annat i vilken mån företaget var skyldigt och kartellens varaktighet blir överksam och underordnad en helt och hållet automatisk beräkning.

Den omständigheten att förstainstansrätten har satt ned faktorn för överträdelsens varaktighet utan att det får någon som helst betydelse visar att en viktning av Dansk Rørindustri böter i förhållande till överträdelsens omfattning inte har ägt rum och kan inte heller äga rum för det fall riktlinjerna tillämpas schematiskt och utan beaktande av företagets storlek.

Det är groteskt att ABB – kartellens anstiftare – har fått sina böter nedsatta på den grunden att bolaget samarbetade genom att i huvudsak klandra de andra kartelldeltagarna och överdriva deras medverkan, samtidigt som flera av de andra deltagarna, som deltagit i kartellen på grund av ABB, har tvingats att upphöra med sin verksamhet på marknaden efter kartellmålet.

Det bestrids inte att det i artikel 15.2 i förordning nr 17 saknas en uttrycklig begränsning till omsättningen inom EU. Emellertid har uppfattningen av betydelsen av den relevanta omsättningen under åren fastlagts på ett sådant sätt att det är att karakterisera som sedvana, som inte utan vidare kan ändras med retroaktiv verkan.

- Formella fel har begåtts. Även om domstolen skulle godkänna förstainstansrättens godtagande av kommissionens tillämpning av riktlinjerna, har förstainstansrätten begått ett fel då den inte godtog att tillämpningen av riktlinjerna med retroaktiv verkan innebär ett åsidosättande av kontradiktionsprincipen, på så sätt att klaganden inte haft möjlighet att inrätta sig efter denna ändrade praxis.

⁽¹⁾ EGT C 100, s. 19.

⁽²⁾ Förordning nr 17 Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86, EGT L 13, 1962, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8.

⁽³⁾ Kommissionens meddelande från januari 1998 om riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 och artikel 65.5 i EKSG-fördraget, EGT C 9, 1998, s. 3.

Överklagande, ingivet den 31 maj 2002 av 1. Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, 2. Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH och 3. Isoplus Fernwärmetechnik GmbH, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-9/99: HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaft, Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH och Isoplus Fernwärmetechnik GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-202/02 P)

(2002/C 202/03)

Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH och Isoplus Fernwärmetechnik GmbH har den 31 maj 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-9/99: HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG, HFB Holding für Fernwärmetechnik Beteiligungsgesellschaft mbH, Verwaltungsgesellschaft, Isoplus Fernwärmetechnik Vertriebsgesellschaft mbH, Isoplus Fernwärmetechnik Gesellschaft mbH och Isoplus Fernwärmetechnik GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klagandena företräds av Rechtsanwalt P. Krömer och Rechtsanwalt F. Nusterer, delgivningsadress i Luxemburg.

Klagandena yrkar att domstolen skall

1. upphäva punkterna 2, 3 och 4 i domslutet i den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-9/99 (i första hand gällande ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 i ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (ärende IV/35.691/E-4: Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1), i andra hand gällande sänkning av det bötesbelopp som genom beslutet fastställdes att klagandena skulle betala) och i sin helhet ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommission – motpartens – beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 i ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (ärende IV/35.691/E4: Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1), och
2. i andra hand, upphäva punkterna 2, 3 och 4 i domslutet i den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-9/99 (i första hand gällande ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 i ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (ärende IV/35.691/E-4: Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1), i andra hand gällande sänkning av det bötesbelopp som genom beslutet fastställdes att klagandena skulle betala) och återförvisa målet till förstainstansrätten för kompletterande handläggning och beslutande av ny dom, och
3. i tredje hand, upphäva punkten 2 i domslutet i den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-9/99 (i första hand gällande ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 i ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (ärende IV/35.691/E-4: Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1), i andra hand gällande sänkning av det bötesbelopp som genom beslutet fastställdes att klagandena skulle betala) och sänka beloppet på de böter som Europeiska gemenskapernas kommission – motparten – ådömt Henss/Isoplus-gruppen respektive klagandena i artiklarna 3 d och 5 d i sitt beslut 1999/60/EG av den 21 oktober 1998 i ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (ärende IV/35.691/E4: Kartellen för fjärrvärmerör) (EGT L 24, 1999, s. 1), samt
4. förplikta Europeiska gemenskapernas kommission – motparten – att ersätta rättegångskostnaderna inklusive kostnaderna i domstolen.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av gemenskapsrätten: Klagandena anför att det är rättsstridigt att tillämpa riktlinjerna i bötesförfarandet, att tillämpningen av riktlinjerna innebär ett åsidosättande av rätten till försvar och att ett åsidosättande av artikel 15.2 i rådets förordning nr 17/62 och artikel 81 i EG-fördraget har skett.

— Processuella fel:

- vad beträffar begäran om bevisupptagning: förstainstansrätten har underlåtit att som vittnen höra personer som klagandena i särskilda punkter i sina inlagor uppgett namnen på. I förevarande fall skulle förstainstansrätten – för det fall man anser att regelrätta bevisupptagningar inte var nödvändiga, vilket bestrids – vid en regelenlig bedömning ändå själv ha varit skyldig att som vittnen höra de namngivna personerna
- skälen i den överklagade domen innehåller på några punkter felaktiga uppgifter i sak.

Överklagande, ingivet den 3 juni 2002 av KE KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft m.b.H., av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-17/99: KE KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft m.b.H. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-205/02 P)

(2002/C 202/04)

KE KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft m.b.H. har den 3 juni 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-17/99: KE KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft m.b.H. mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾. Klaganden företräds av Rechtsanwalt Walter Löbl, Kanzlei Grassner Lenz Thewanger & Partner i Linz, delgivningsadress: Kanzlei Linklaters Loesch i Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

upphäva,

— i andra hand,

med återförvisande av målet till förstainstansrätten upphäva,

— den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt har meddelat i mål T-17/99 i de delar som domen berör klaganden, och

i tredje hand,

— sänka det bötesbelopp som har fastställts gentemot KE KELIT Kunststoffwerke Gesellschaft m.b.H., samt

- i samtliga fall förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta kostnaderna i förstainstansrätten och i domstolen.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av materiell gemenskapsrätt
  - Åsidosättande av affärsprincipen (likabehandling och förlitan på hittills gällande praxis): Kommissionen hade inte rätt att avvika från sin tidigare praxis och tillämpa "riktlinjerna", i synnerhet inte som kommissionen hade gett klaganden löften om fördeklar för samarbetet (meddelande om samarbetet). Genom att samarbetet togs i anspråk blev kommissionen bunden vid den praxis som hittills varit gällande då bötesbeloppet skulle fastställas.
  - Åsidosättande av principen om likabehandling och diskriminering (med beaktande av den tid överträdelsen pågick): medan en progressiv höjning av böterna i förhållande till den tid som överträdelsen pågick egentligen påbjuds enligt riktlinjernas syfte och lydelse, tillåts genom den överklagade domen i klagandens fall en höjning som är klart större än en linjär höjning redan vid ett överskridande på tre månader av referenstiden på ett år.
  - Åsidosättande av förbudet mot retroaktiv tillämpning vid fastställande av bötesbeloppet genom tillämpning av "riktlinjerna" i den mån som dessa utgår från den totala omsättningen i stället för, som tidigare, produktomsättningen.
- Åsidosättande av centrala processuella regler
  - Åsidosättande av rätten till försvar
  - Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

(¹) REG 2002, s. II-0000.

Överklagande, ingivet den 3 juni 2002 av LR AF 1998 A/S, tidigare Løgstør Rør A/S, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-23/99 (¹): LR AF 1998 A/S, tidigare Løgstør Rør A/S, mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-206/02 P)

(2002/C 202/05)

LR AF 1998 A/S, tidigare Løgstør Rør A/S, Løgstør (Danmark), har den 3 juni 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol

överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-23/99: LR AF 1998 A/S, tidigare Løgstør Rør A/S, mot Europeiska gemenskapernas kommission. Klaganden företräds av D. Waelbroeck och H. Peytz, lawyers.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva förstainstansrättens dom av den 20 mars 2002 i mål T-23/99,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 oktober 1998, i dess lydelse enligt beslutet av den 6 november 1998, i ärende IV/35.691 angående fjärrvärmerör, i vilket klaganden ålades böter, eller i vart fall sätta ned bötesbeloppet i väsentlig omfattning, eller, i andra hand, återförvisa målet till förstainstansrätten,
- förklara att Riktlinjerna för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 (²) och artikel 65.5 i EKSG-fördraget (EGT C 9, 1998, s. 3) är olagliga enligt artikel 241 i EG-fördraget, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Felaktig bedömning av kriteriet för bötesberäkning (överträdelse av artikel 15.2 i förordning nr 17/62, av proportionalitetsprincipen och av principen om likabehandling; felaktig tillämpning av 1998 års riktlinjer eller, i andra hand, att nämnda riktlinjer är olagliga). Förstainstansrätten har inte i tillräcklig mån beaktat samtliga omständigheter vad gäller bötesberäkningen då den godtog kommissionens beräkning av böterna genom att utgå från ett utgångsbelopp som i klagandens fall sattes så högt att jämkning beroende på överträdelsens varaktighet, förmildrande och försvarande omständigheter gjordes eller skulle ha gjorts på en nivå som vida översteg den övre gränsen för böterna (10 procent av den totala omsättningen) som föreskrivs i förordning nr 17/62. Hela bötesberäkningsmetoden är felaktig och är resultatet av en felaktig tolkning och tillämpning av förordning nr 17/62. Metoden leder till slutliga böter som inte på ett korrekt sätt återspeglar relevanta enskilda omständigheter, och återspeglar inte ens den relativa storleken på kommissionens utgångsbelopp såsom jämkad utifrån relevanta sakomständigheter. Metoden återspeglar istället – beträffande samtliga företag i kategorierna 2 och 3 – enbart storleken på företagens globala omsättning, och därigenom får den sistnämnda omständigheten oproportionerligt stor betydelse.

Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och av förbudet mot retroaktiv tillämpning: Förstainstansrätten gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den ansåg att kommissionens utrymme för skönmässig bedömning vid bötesberäkningen och kommissionens rätt att höja den allmänna bötesnivån hade företräde framför artikel 7 i Europakonventionen om skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, såsom den införts i gemenskapsrätten genom artikel 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Klaganden hade rätt att fästa tilltro till kommissionens praxis angående bötesberäkning som gällde då klaganden tog kontakt med kommissionen. En rätt att höja den allmänna bötesnivån inom den föreskrivna gränsen kan vidare inte jämföras med antagandet av en akt med karaktär av lag såsom riktlinjer eller meddelanden som fullständigt ändrar hela bötesberäkningsmetoden.

Förstainstansrätten beaktade inte de förmildrande omständigheterna i tillräcklig omfattning.

Felaktig tillämpning av meddelandet om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden.

(¹) EGT C 86, 27.3.1999, s. 31.

(²) Förordning nr 17 Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT L 13, 21.2.1962, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8).

Överklagande, ingivet den 4 juni 2002 av Brugg Rohrsysteme GmbH, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-15/99: Brugg Rohrsysteme GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-207/02 P)

(2002/C 202/06)

Brugg Rohrsysteme GmbH har den 4 juni 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-15/02: Brugg Rohrsysteme GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹). Klaganden företräds av Rechtsanwalt Thomas Jestaedt, Rechtsanwalt Hanns-Joachim Salger och Rechtsanwalt Martin Sura, Kanzlei Lovells i Bryssel, delgivningsadress: Philippe Dupont, Kanzlei Arendt & Medernach, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

1. med upphävande av förstainstansrättens dom av den 20 mars 2002 ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut av den 21 oktober 1998 (K(1998) 3117 slutligt) och av den 6 november 1998 (K(1098) 3415 slutligt och K(1998) 3117 slutligt, rättelse) (²) i den mån som klaganden läggs en överenskommelse om och ett genomförande av samstämda åtgärder mot Powerpipe AB till last samt ogiltigförklara artikel 3 i de omnämnda besluten av kommissionen, och, i andra hand, att det bötesbelopp som har ådömts klaganden genom artikel 3 sänks enligt vad domstolen finner skäligt, samt
2. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förstainstansrätten och i domstolen.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av förbudet mot retroaktiv tillämpning, principen om tillförlitlighet och principen om god förvaltningssed vid fastställandet av bötesbeloppet: Den retroaktiva tillämpningen av "riktlinjerna" leder vad beträffar klaganden till ett ungefärligen tredubblat bötesbelopp, vilket inte sker som ett resultat av en bedömning i det enskilda fallet utan till sin verkan på samma sätt som vid en tillämpning av en straffskärpande förordning.
- Åsidosättande av principen om tillförlitlighet genom ändring av metod för beräkning av bötesbelopp efter det att klaganden hade samarbetat: Ett företag som samarbetar har ett berättigat intresse av att kommissionen inte i efterhand ändrar principerna för beräkning av bötesbelopp på sådant sätt att samarbetet inte får någon verkan.
- Åsidosättande av rätten till försvar genom att de nya bötesdirektiven har tillämpats utan att klaganden har givits möjlighet att försvara sig.
- Åsidosättande av principen om likabehandling genom underlåtenhet att sänka det ursprungliga beloppet vid fastställande av klagandens bötesbelopp: Förstainstansrätten och kommissionen har missbedömt räckvidden och betydelsen av tioprocentgränsen i artikel 15.2 i förordning nr 17. Det är inte bara det slutliga beloppet vid beräkningen som avses; tvärtom får inte något belopp överstiga tioprocentgränsen vid beräkningen. På grund av den – inte emotsagda – relationen fem till ett mellan den tredje och den fjärde kategorin av berörda företagare borde även det ursprungliga beloppet för klaganden ha reducerats.

- Materiella fel vid tillämpningen av artikel 81.1 EG vad beträffar deltagandet i bojkotten mot Powerpipe: Då klaganden i egenskap av enbart handlare inte kunde bidra till en bojkott, kan dess deltagande vid ett enda sammanträde, vid vilket bojkottåtgärder mot andra diskuterades, inte anföras som ett bevis på ett deltagande i en sådan bojkott.

⁽¹⁾ REG 2002, s. II-0000.

⁽²⁾ EGT 1999, L 24, s. 1.

Överklagande, ingivet den 4 juni 2002 av LR af 1998 (Tyskland) GmbH [tidigare Lögstör Rör (Tyskland) GmbH], av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-16/99: Lögstör Rör (Tyskland) GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-208/02 P)

(2002/C 202/07)

LR af 1998 (Tyskland) GmbH [tidigare Lögstör Rör (Tyskland) GmbH] har den 4 juni 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-16/02: LR av 1998 (Tyskland) GmbH [tidigare Lögstör Rör (Tyskland) GmbH] mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾. Klaganden företräds av Rechtsanwalt Hans-Joachim Hellmann, Kanzlei Shearman & Sterlin i Mannheim, delgivningsadress: Kanzlei Linklaters Loesch i Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara motpartens beslut, som delgavs klaganden den 12 november 1998 och som offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning av den 30 januari 1999⁽²⁾, gällande ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget (ärende IV/35.691/E-4 – Kartellen för fjärrvärmör) i den del det berör klaganden, och

i andra hand,

sänka bötesbeloppet, samt

- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna, och

i sista hand,

upphäva den överklagade domen och återförvisa målet till förstainstansrätten för nytt avgörande.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av materiell rätt

- Åsidosättande av förbudet mot retroaktiv tillämpning och underlåtenhet att beakta principen om tillförlitlighet

- Kommissionen har med "riktlinjerna" skapat ett bötesystem som inte omfattas av befogenheterna enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 och har tillämpat detta nya system på sakförhållanden som förelåg före utfärdandet av "riktlinjerna". Klaganden har med berättigade förväntningar utgått från att praxis gällande böter och bedömningen av samarbete i förvaltningsförfarande inte ändras på ett fundamentalt sätt under loppet av det förvaltningsförfarande som är under prövning och att fundamentala ändringar i vart fall inte tillämpas retroaktivt.

- Felaktigt utövande av rätten att göra en skönmässig bedömning vid tillämpning och tolkning av artikel 15.2 i förordning nr 17: För det första omfattas utfärdande av "riktlinjerna" och den därmed sammanhängande grundläggande nyordningen av kommissionens praxis gällande fastställande av bötesbelopp inte längre av det utrymme för skönmässig bedömning som har ansetts följa av artikel 15.2 i förordning nr 17 och innebär därmed ett åsidosättande av den grundläggande legalitetsprincipen. För det andra föreligger gentemot klaganden ett flerfaldigt missbruk av rätten att göra en skönmässig bedömning vid tillämpning av artikel 15.2 i förordning nr 17. Kommissionen har vid sitt avgörande inte beaktat de individuella skillnaderna beträffande överträdelsens varaktighet och omfattning. Vidare avviker kommissionen genom sin retroaktiva tillämpning av "riktlinjerna" från sin fasta praxis i bötesförfaranden, enligt vilken den fram till "kartongförfarandet" bedömde det individuella deltagandet i överträdelsen i enlighet med domstolens fasta praxis. Slutligen leder tillämpningen av "riktlinjerna" till ett omåttligt bötesbelopp i förhållande till de övriga parter som beslutet riktar sig till.

- Åsidosättande av centrala formella regler.

- Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

- Åsidosättande av rätten till försvar.

⁽¹⁾ REG 2002, s. II-0000.

⁽²⁾ EGT 1999, L 24, s. 1.

Överklagande, ingivet den 7 juni 2002 av ABB Asea Brown Boveri Ltd, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-31/99: ABB Asea Brown Boveri Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-213/02 P)

(2002/C 202/08)

ABB Asea Brown Boveri Ltd, Zürich (Schweiz), har den 7 juni 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 20 mars 2002 i mål T-31/99: ABB Asea Brown Boveri Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission. ⁽¹⁾ Klaganden företräds av A. Weitbrecht, M. Bay och S. Seelmann-Eggebert, med delgivningsadress i Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- 1) upphäva punkterna 2 och 3 i domslutet,
- 2) ogiltigförklara artikel 3 i beslutet såvitt den rör klaganden,
- 3) i andra hand, ytterligare sätta ned de böter som klaganden ålades genom beslutet,
- 4) återförvisa målet till förstainstansrätten för avgörande i enlighet med domstolens dom, och
- 5) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive klagandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrätten tillämpade rättegångsreglerna på ett felaktigt sätt, vilket ledde till att den inte godtog det utlåtande som ABB gett in som bilaga till sitt genmäle.

Felaktig tolkning av artikel 48.2: I domen görs ingen åtskillnad mellan nya grunder och argument till stöd för redan åberopade grunder. Utlåtandet borde ha godtagits, eftersom det snarare utgör en komplettering till redan i ansökan åberopade grunder än en ny rättslig grund.

Felaktig tolkning av artikel 44.1c: ABB vitsordar att allmänna hänvisningar till andra handlingar inte kan kompensera brister i en parts ansökan. Förstainstansrätten har emellertid varken funnit brister i ansökan eller i ABB:s genmäle. ABB kan därför inte ha kompenserat en undermålig ansökan med en allmän hänvisning till utlåtandet. Vidare saknas, vilket det gjorts i domen, grund för att analogt tillämpa artikel 44.1c i förstainstansrättens rättegångsregler.

Felaktig tolkning av principen om skydd för berättigade förväntningar: I domen godtog förstainstansrätten inte att berättigade förväntningar kan uppkomma till följd av kommissionens bötespraxis, att meddelandet om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden utgör grund för företagen att lita på kommissionens bötespraxis och att skyddet för berättigade förväntningar därigenom blir starkare, vilket innebär att kommissionens möjlighet att avvika från fast praxis begränsas.

I domen görs en felaktig tolkning av artikel 15.2 i förordning nr 17. ⁽²⁾ Kommissionen har använt svarandebolagens omsättning för produkterna som berörs av överträdelsen endast för att dela in dessa bolag i fyra kategorier; för att "återspegla betydelsen av varje företag i fjärrvärmerörsbranschen" har den inte använt omsättningen som berörs av överträdelsen för att avgöra överträdelsens allvar (innan beaktande görs av överträdelsens varaktighet, försvårande och förmildrande omständigheter, samt nedsättning enligt meddelandet om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden).

⁽¹⁾ EGT C 121, 1.5.1999, s. 16.

⁽²⁾ Förordning nr 17 Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT L 13, 21.2.1962, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Sozialgerichts Stuttgart av den 4 juni 2002 i målet mellan Karin Müller och Postbeamtenkrankenkasse, med övrig part: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte

(Mål C-215/02)

(2002/C 202/09)

Sozialgerichts Stuttgart begär genom beslut av den 4 juni 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 10 juni 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Karin Müller och Postbeamtenkrankenkasse, med övrig part: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte beträffande följande frågor:

- 1) Är en vårdande person (Pflegeperson) i den mening som avses i § 44 i elfte boken i Sozialgesetzbuch (SGB XI) en arbetstagare i den mening som avses i artikel 39 EG och/eller i artikel 1 i förordning (EEG) nr 1408/71? ⁽¹⁾

Om fråga 1 besvaras nekande:

- 2) Utgör artiklarna 19, 25 och 28 i förordning (EEG) nr 1408/71, med hänsyn till EG-domstolens rättspraxis och särskilt till domarna av den 24 juni 1996 i mål 150/85 ⁽²⁾ och av den 5 mars 1998 i mål C-160/96 ⁽³⁾, hinder för ett system enligt vilket rätten till de sociala trygghetsförmåner som i § 44 SGB XI föreskrivs för vårdande personer (Pflegepersonen) är beroende av att den vårdande personen har sitt hemvist i samma stat och inte i en annan medlemsstat, när vården ges i den stat där vårdmottagaren är ansluten till socialförsäkringssystemet?

(1) EGT L 149, 5.7.1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57.

(2) Rättsfallssamling 1986, s. 01995.

(3) Rättsfallssamling 1998, s. I-00843.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshofes der Republik Österreich av den 22 maj 2002 i målet mellan Österreichischer Gewerkschaftsbund och Gewerkschaft der Privatangestellten, å ena sidan och Wirtschaftskammer Österreich, å andra sidan

(Mål C-220/02)

(2002/C 202/10)

Oberster Gerichtshof, der Republik Österreich begär genom beslut av den 22 maj 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 14 juni 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Österreichischer Gewerkschaftsbund och Gewerkschaft der Privatangestellten, å ena sidan och Wirtschaftskammer Österreich, å andra sidan beträffande följande frågor:

1. Skall begreppet lön i artikel 141 EG och i artikel 1 i rådets direktiv 75/117/EEG av den 10 februari 1975 om tillnärmningen av medlemsstaternas lagar om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män (EGT L 45, s. 19; svensk specialutgåva, område 13, volym 4, s. 78) tolkas på så sätt att det även omfattar sådana allmänna lagbestämmelser som den i 8 § i Bundesgesetz über die Sicherung des Arbeitsplatzes für zum Präsenz- oder Ausbildungsdienst einberufene oder zum Zivildienst zugewiesene Arbeitnehmer (APSG) (lag om säkring av arbetsplats för personer som kallats till värnplikt, militär utbildning eller vapenfri tjänst), i vilken föreskrivs att tjänstgöringsperioder inom de nämnda områden, som avser fullgörande av offentliga uppgifter och under vilka perioder det som regel inte är möjligt för vederbörande att utföra arbete inom ramen för ett privaträttsligt anställningsavtal, på grund av ett offentligt intresse skall tillgodoräknas i fråga om arbetsrättsliga anspråk som är grundade på det privata anställningsförhållandets varaktighet?
2. Skall artikel 141 EG och artikel 1 i rådets direktiv 75/117/EEG tolkas

på så sätt att

den grupp arbetstagare som omfattas av 8 § APSG (grupp A),

i ett lönesystem som går ut på att arbetstagare för att överbrygga tiden och beroende på anställningsförhållandets varaktighet skall få avgångsvederlag – i huvudsak som belöning för den lojalitet som han/hon i det förgångna har visat mot företaget – förutsatt att anställningsförhållandet slutat på ett visst sätt, det vill säga inte på arbetstagarens initiativ utan att det finns något viktigt skäl för det, eller på grund av arbetstagarens fel, varvid de enskilda perioderna under anställningstiden har självständig karaktär och det är tillåtet att inte ta hänsyn till sådana avbrott i arbetet som förekommit på arbetstagarens initiativ och av sådana skäl som ligger i hans/hennes intresse som inte utgör ett sådant viktigt skäl som skulle berättiga arbetstagaren att säga upp anställningsavtalet med bibehållen rätt till avgångsvederlag,

med avseende på principen om lika lön kan jämföras med den grupp kvinnliga arbetstagare som med åberopande av 15 §i Mutterschutzgesetz (lag om kvinnors skydd vid barnafödande), efter utgången av den barnledighet som normalt omfattar 16 veckor, bestämmer sig för att ta ut oavlönad föräldraledighet för att ta hand om sitt barn, högst fram till dess att barnet fyller två år (grupp B)?

3. Skall artikel 141 EG och artikel 1 i rådets direktiv 75/117/EEG tolkas på så sätt att de skillnader mellan de arbetstagargrupper som beskrivits i fråga 2, som framför allt består i att arbetstagarerna i grupp A (nämligen personer som gör värnplikt, en militär utbildning eller vapenfri tjänst)

1. som regel har en skyldighet att fullgöra tjänsten; eller i att tjänsten, när de anmält sig frivilligt till den,
2. förutsätter ett offentligt intresse och
3. det som regel inte är möjligt att vid sidan om tjänsten i fråga utföra arbete inom ramen för ett privaträttsligt anställningsförhållande,

medan det i fråga om arbetstagarerna i grupp B, som tar ut föräldraledighet,

1. står arbetstagaren fritt att själv avgöra huruvida hon/han i ett visst anställningsförhållande vill utnyttja rätten att ta ut föräldraledighet för att ta hand om sitt barn och
2. det är möjligt att hon/han under föräldraledigheten i mån av tid i en viss omfattning arbetar inom ramen för ett privaträttsligt anställningsförhållande, är tillräckliga som objektiva skäl som motiverar att dessa perioder tillgodoräknas olika när det gäller anspråk som är beroende på anställningsförhållandets varaktighet?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 16 maj 2002 i målet mellan 1. Peter Paul, 2.–4. ..., 5. Cornelia Sonnen-Lütte, 6–10. ..., 11. Christel Mörkens å ena sidan och Förbundsrepubliken Tyskland, genom Bundesminister der Finanzen å andra sidan

(Mål C-222/02)

(2002/C 202/11)

Bundesgerichtshof begär genom beslut av den 16 maj 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 17 juni 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1. Peter Paul, 2.–4. ..., 5. Cornelia Sonnen-Lütte, 6.–10. ..., 11. Christel Mörkens å ena sidan och Förbundsrepubliken Tyskland, genom Bundesminister der Finanzen å andra sidan, beträffande följande frågor:

1. Har sparare till följd av bestämmelserna i artiklarna 3 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (EGT L 135, s. 5), förutom rätten till ersättning upp till det belopp som anges i artikel 7.1 från ett system för garanti för insättningar för det fall deras insättningar blir indisponibla, även den mer långtgående rätten till att den behöriga myndigheten skall vidta de åtgärder som anges i artikel 3.2–3.5 och om så erfordras även återkalla kreditinstitutets auktorisation?

Om sparare har en sådan rättighet, inkluderar denna även att de får kräva ersättning som överstiger det belopp som anges i artikel 7.1 i direktivet för skador som de har lidit till följd av att de behöriga myndigheterna har handlat felaktigt?

2. Innebär nedanstående bestämmelser i direktiv om harmonisering av bestämmelser om tillsyn över banker – var för sig, gemensamt och i förekommande fall från vilken tidpunkt – att sparare och investerare får rättigheter i den mening att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall vidta de tillsynsåtgärder som de har ålagts att vidta enligt dessa direktiv i dessa personkretsars intresse och är skadeståndsskyldiga gentemot dessa om de handlar felaktigt, eller innehåller insättningsgarantidirektivet 94/19/EG en uttömmande särreglering för alla situationer där insättningar inte är disponibla?

— Artikel 6.1 och fjärde och tolfte skälet i rådets första direktiv 77/780/EEG av den 12 december 1977 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EGT L 322, s. 30).

— Artiklarna 3, 4–7 och 10–17 samt elfte skälet i rådets andra direktiv 89/646/EEG av den 15 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, samt med ändring av direktiv 77/780/EEG (EGT L 386, s. 1).

— Artikel 7 i rådets direktiv 89/299/EEG av den 17 april 1989 om kapitalbasen i kreditinstitut (EGT L 124, s. 16) jämförd med artiklarna 2–6 i samma direktiv.

— Femtonde skälet i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG av den 29 juni 1995 (EGT L 168, s. 7).

Innebär följande direktiv hjälp vid tolkningen när ovanstående fråga besvaras, oberoende av huruvida de i övrigt innehåller i detta mål tillämplig rätt:

— Elfte skälet i rådets direktiv 92/30/EEG av den 6 april 1992 om gruppbaserad tillsyn över kreditinstitut (EGT L 110, s. 52).

— Åttonde skälet i rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (EGT L 141, s. 1).

— Andra, femte, tjugonionde, trettioandra, fyrtioförsta och fyrtioandra skälet i rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (EGT L 141, s. 27)?

3. För det fall EG-domstolen skulle fastställa att sparare eller investerare enligt de ovannämnda direktiven eller enligt vissa av dem har en rätt till att de behöriga myndigheterna skall vidta tillsynsåtgärder i deras intresse ställer Bundesgericht även följande frågor:

Har sparares eller investerares rätt att tillsynsåtgärder vidtas i deras intresse direkt effekt i ett mål mot en medlemsstat i den mening att nationella bestämmelser vari denna rättighet inte iaktas inte får beaktas

eller är den medlemsstat som inte har beaktat denna rättighet för sparare eller investerare vid genomförandet av direktivet endast skadeståndsansvarig enligt principerna för gemenskapsrättsligt skadeståndsansvar för medlemsstater?

Har medlemsstaten i det sistnämnda fallet gjort sig skyldig till en tillräckligt klar överträdelse av gemenskapsrätten om den inte har erkänt en rättighet avseende vidtagande av tillsynsåtgärder?

Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 17 juni 2002 av Republiken Finland**(Mål C-223/02)**

(2002/C 202/12)

Republiken Finland har den 17 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av T. Pynnä, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG av den 11 mars⁽¹⁾ 2002 om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter, i den utsträckning som det avser förare som är egenföretagare,
- förplikta parlamentet och rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Första grunden: bristande behörighet

Finland anser att parlamentet och rådet har överskridit sina befogenheter genom att låta förare som är egenföretagare omfattas av direktivet.

I direktivet anges att dess rättsliga grund är artiklarna 71 och 137.2 EG. Enligt Finland skall man vid bestämmande av rättslig grund ta olika hänsyn beroende på om de som berörs är mobila arbetstagare som är anställda av ett företag som utför transporter eller förare som är egenföretagare. De aktuella bestämmelserna om arbetstid bygger på olika syften beroende på om de avser förare som är egenföretagare eller arbetstagare. Enligt det första skälet i ingressen till kommissionens ursprungliga förslag anges särskilt artikel 71 EG som grund avseende förare som är egenföretagare.

Finland har uppfattningen att ingen av dessa två rättsliga grunder ger gemenskapen rätt att reglera arbetstiden för förare som är egenföretagare.

Andra grunden: åsidosättande av proportionalitetsprincipen

Finland anser att parlamentet och rådet har åsidosatt proportionalitetsprincipen som anges i artikel 5.3 EG genom att låta förare som är egenföretagare omfattas av direktivet.

Enligt artikel 5.3 EG skall gemenskapen inte vidta någon åtgärd som går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördraget.

I enlighet med domstolens fasta rättspraxis innebär proportionalitetsprincipen att direktiv, förordningar, beslut och andra rättsakter som antagits av gemenskapens organ inte skall gå utöver vad som är lämpligt och nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen. I enlighet med denna rättspraxis framstår det som uppenbart att då valet mellan flera lämpliga åtgärder är öppet är den åtgärd som är minst ingripande att föredra och att de som lider skada av dessa åtgärder inte skall lida en oproportionerlig skada i förhållande till de eftersträvade målen.

Tredje grunden: åsidosättande av principen om fritt yrkesutövande

Finland anser att parlamentet och rådet har åsidosatt principen om fritt yrkesutövande genom att låta förare som är egenföretagare omfattas av direktivet.

Enligt den gemensamma konstitutionella traditionen i gemenskapens medlemsstater innebär fritt yrkesutövande i grunden att en företagare själv kan avgöra hur mycket arbete han skall lägga på sitt företag och på vilka tider. Det följer av själva naturen av en egenföretagares verksamhet att han kan investera inte bara sitt kapital, utan även sitt arbete, i sitt företag.

I enlighet med domstolens fasta rättspraxis är fritt yrkesutövande en allmän princip i gemenskapsrätten. Denna rättighet erkänns dessutom i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Enligt artikel 15.1 i denna stadga har var och en rätt att arbeta och utöva ett fritt valt eller accepterat yrke.

I enlighet med domstolens rättspraxis kan rätten till fritt yrkesutövande endast begränsas såvida begränsningen i fråga verkligen står i överensstämmelse med gemenskapsmål av allmänintresse och inte utgör en oproportionerlig och otillåten inblandning som kan urholka erkända rättigheter.

Fjärde grunden: effekten på små och medelstora företags verksamhet

Finland anser att parlamentet och rådet har överträtt artiklarna 137.2 och 157 EG genom att låta förare som är egenföretagare omfattas av direktivet.

I artikel 137.2 EG stadgas att det i de direktiv som antas med stöd av artikeln skall undvikas sådana administrativa, finansiella och rättsliga ålägganden som motverkar utvecklingen av små och medelstora företag. Enligt artikel 157 skall kommissionen genom sin verksamhet främja utvecklingen av små och medelstora företag.

De begränsningar som har fastställts genom direktivet berör emellertid framförallt små och medelstora företag. Begränsningen av arbetstiden påverkar deras konkurrensmöjligheter genom att särskilja deras situation från den som gäller för innehavarna av stora företag. I ett stort företag tillåter arbetsfördelningen att förare använder den totala tidsperiod som är tillåten enligt direktivet samtidigt som andra anställda, för vilka begränsningar i arbetstiden saknas i bestämmelserna i direktivet, handhar ledning och utveckling av företaget.

Femte grunden: åsidosättande av motiveringsskyldigheten

Finland anser att parlamentet och rådet har överträtt artikel 253 EG genom att låta förare som är egenföretagare omfattas av direktivet.

I enlighet med domstolens fasta rättspraxis är omfattningen av den motiveringsskyldighet som anges i artikel 253 EG beroende av beskaffenheten av berörda förordningar, direktiv, beslut eller andra åtgärder. I motiveringen bör anges klart och otvetydigt de skäl som lett gemenskapsinstitutionen till att vidta de aktuella åtgärderna. Detta för att klargöra skälen så att domstolen kan utföra sina kontrollbefogenheter.

Finland anser att dessa villkor inte är uppfyllda i den utsträckning som direktivet är tillämpligt på förare som är egenföretagare.

(¹) EGT L 80, 23.3.2002, s. 35.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Korkein Oikeus av den 14 juni 2002 i målet mellan Heikki Antero Pusa och Osuuspankkien Keskinäinen Vakuutusyhtiö

(Mål C-224/02)

(2002/C 202/13)

Korkein Oikeus (Högsta domstolen) begär genom beslut av den 14 juni 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 17 juni 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Heikki Antero Pusa och Osuuspankkien Keskinäinen Vakuutusyhtiö beträffande följande fråga:

Strider nationell lagstiftning enligt vilken, när fråga är om utmätning i syfte att verkställa en dom avseende en skuld, den del av pensionen som skall betalas till gäldenären med jämna mellanrum och som berörs av utmätningen fastställs genom att avdrag görs från pensionen av den inkomstskatt som uppbärs i den aktuella medlemsstaten, medan den skatt som

en EU-medborgare bosatt i en annan medlemsstat är skyldig att betala i den medlemsstaten inte dras av, vilket leder till att den utmätningbara delen i det senare fallet är större eftersom den beräknas på grundval av bruttopensionen och inte på grundval av nettopensionen, mot artikel 18 i EG-fördraget eller mot någon annan EG-rättslig bestämmelse?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Gela – Ufficio del Giudice per le Indagini Preliminari av den 19 juni 2002 i det straffrättsliga målet mot Marco Antonio Saetti och Andrea Frediani

(Mål C-235/02)

(2002/C 202/14)

Tribunale di Gela – Ufficio del Giudice per le Indagini Preliminari begär genom beslut av den 19 juni 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 26 juni 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i det straffrättsliga målet mot Marco Antonio Saetti och Andrea Frediani beträffande följande frågor:

1. Omfattas petroleumkoks av begreppet avfall i artikel 1 i direktiv 75/442/EEG (¹)?
2. Utgör användning av petroleumkoks som bränsle återvinning enligt artikel 1 i direktiv 75/442/EEG?
3. Ingår petroleumkoks som används som bränsle för produktionsändamål bland de kategorier avfall som en medlemsstat efter att särskilda bestämmelser har antagits i enlighet med artikel 2 i direktiv 75/442/EEG får undanta från tillämpningen av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om avfall?
4. Utgör det en nödvändig och tillräcklig åtgärd för att säkerställa att petroleumkoks i enlighet med artikel 4 i direktiv 75/442/EEG återvinns utan fara för människors hälsa och utan att processer eller metoder används som kan skada miljön att petroleumkoks får användas på produktionsstället även i förbränningsprocesser som syftar till el- eller värmeenergiproduktion för ändamål som inte har samband med tillverkningsprocesserna i raffinaderiet, såvida utsläppen inte går utöver vad som är tillåtet enligt bestämmelserna på området, detta även om svavelhalten överstiger 3 viktprocent?

(¹) EGT L 194, 25.7.1975, s. 39.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 12 juni 2002 i målet mellan J. Slob och Productschap Zuivel

(Mål C-236/02)

(2002/C 202/15)

College van Beroep voor het bedrijfsleven begär genom beslut av den 12 juni 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 27 juni 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan J. Slob och Productschap Zuivel beträffande följande frågor:

Kan man av artikel 7.1a i förordning nr 536/93 dra slutsatsen att producenten är skyldig att bokföra bland annat tillgång, produktion, lager, användning, omvandling och destruktion av mjölk och/eller mjölkprodukter inom jordbruket och att denna lagerbokföring dessutom skall ange den volym mjölk och mjölkprodukter, specificerade per månad och efter produkt, som sålts, eller skall endast de senare försäljningsuppgifterna registreras enligt denna bestämmelse?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 2 maj 2002 i målet Freiburger Kommunalbauten GmbH Baugesellschaft & Co. KG mot Ulrike Hofstetter och Ludger Hofstetter

(Mål C-237/02)

(2002/C 202/16)

Bundesgerichtshof begär genom beslut av den 2 maj 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 27 juni 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet Freiburger Kommunalbauten GmbH Baugesellschaft & Co. KG mot Ulrike Hofstetter och Ludger Hofstetter beträffande följande frågor:

Är en klausul som finns i en säljares standardvillkor, enligt vilken köparen av ett objekt som skall byggas är skyldig att erlægga hela köpeskillingen oavsett om byggnation har påbörjats, om säljaren dessförinnan har ställt en borgen hos ett kreditinstitut som säkerhet för de krav som kan uppkomma för köparen på grund av bristfällig eller underlåten uppfyllelse av avtalsförpliktelsen, att anse som oskälig i den mening som avses i artikel 3.1 i rådets direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾

(1) EGT L 95, 21.4.1993, s. 29. av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 7 maj 2002 i målet mellan Hauptzollamt Hamburg-Hafen och Kazimieras Viluckas

(Mål C-238/02)

(2002/C 202/17)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 7 maj 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 28 juni 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Hauptzollamt Hamburg-Hafen och Kazimieras Viluckas beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 4.19 i tullkodexen tolkas så, att i anmälan till tullmyndigheterna om att de varor som införts i gemenskapens tullområde finns på en bestämd plats skall varor som är gömda eller som har dolts med hjälp av särskilda anordningar uttryckligen redovisas?

2. För det fall att fråga 1 besvaras jakande:

Skall artikel 40 i tullkodexen tolkas så, att en förare av en lastbil skall göra denna anmälan även om han varken kände till eller borde ha känt till de gömda eller dolda varorna?

3. För det fall att fråga 2 besvaras jakande:

För frågan om vem som blivit tullskyldig enligt artikel 202.3 första strecksatsen, spelar det någon roll vem som faktiskt har lämnat (den ofullständiga) anmälan?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Rechtbank van koophandel i Hasselt av den 28 juni 2002 i målet mellan Douwe Egberts NV och 1) Westrom Pharma NV och 2) Christophe Souranis, Douwe Egberts och BVBA Fics-World

(Mål C-239/02)

(2002/C 202/18)

Rechtbank van koophandel i Hasselt begär genom beslut av den av den 28 juni 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 1 juli 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Douwe Egberts NV och 1) Westrom Pharma NV och 2) Christophe Souranis, Douwe Egberts och BVBA Fics-World beträffande följande frågor:

- A.1. Skall artikel 2 i direktiv 1999/4/EG⁽¹⁾ om kaffe- och cikoriaextrakt tolkas så att enbart de beteckningar som föreskrivs i bilagan till detta direktiv får användas för de varor som anges i denna bilaga och att andra beteckningar inte får användas samtidigt med dessa beteckningar (t.ex. ett fantasinamn eller ett handelsnamn) eller skall artikel 2 tolkas så att de beteckningar som föreskrivs i bilagan får användas enbart för de varor som avses i denna bilaga, men att samtidigt med dessa även andra beteckningar får användas för dessa varor (t.ex. ett fantasinamn eller ett handelsnamn)?
- A.2. Om Europeiska gemenskapernas domstol finner att artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/4/EG av den 22 februari 1999 om kaffe- och cikoriaextrakt skall tolkas så att enbart de beteckningar som föreskrivs i bilagan till detta direktiv får användas för de varor som anges i denna bilaga och att andra beteckningar inte får användas samtidigt med dessa beteckningar (t.ex. ett fantasinamn eller ett handelsnamn), skall det då av detta anses följa att detta direktiv strider mot artikel 28 i EG-fördraget, varigenom kvantitativa importrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan skall vara förbjudna mellan medlemsstaterna, eftersom direktivet, i denna tolkning, med avseende på produkter som enligt bilagan i direktivet skall definieras som kaffeextrakt medför att
- användningen av andra beteckningar än kaffeextrakt eller snabbkaffe, såsom beteckningen kaffe skall vara utesluten,
  - beteckningen kaffe därigenom förbehålls en enda form av kaffe, nämligen kaffeböner,
  - kaffemarknaden därmed skyddas artificiellt från konkurrerande produkter som består av andra former av kaffe än kaffeböner, såsom bland annat kaffeextrakt och snabbkaffe?
- B.1. Skall artikel 18.1 och 18.2 i direktiv 2000/13/EG⁽²⁾ tolkas så att nationella icke harmoniserade bestämmelser för märkning och presentation av livsmedel och för reklam för dessa, varigenom vissa påståenden såsom "hänvisningar till bantning" och "hänvisningar till medicinska rekommendationer, intyg, citat eller uttryck för godkännande" är förbjudna i märkning eller presentation av livsmedel eller i reklam för dessa, även om sådana påståenden inte är förbjudna i direktivet, anses utgöra ett åsidosättande av direktivet mot bakgrund av att det i det åttonde skälet till direktivet anges att den lämpligaste märkningen är den som medför minsta möjliga hinder för den fria handeln och att dessa nationella bestämmelser således inte skall tillämpas?
- B.2. Skall artikel 18.2 i direktiv 2000/13/EG tolkas så att uttrycket skydda människors hälsa avses inbegripa nationella icke harmoniserade bestämmelser för märkning och presentation av livsmedel och för reklam för dessa, varigenom vissa påståenden är förbjudna såsom "hänvisningar till bantning" och "hänvisningar till medicinska rekommendationer, intyg, citat eller uttryck för godkännande"?
- C. Skall artikel 28 i EG-fördraget tolkas så att nationella bestämmelser som inte är harmoniserade på gemenskapsnivå och som avser märkning och presentation av livsmedel och reklam för dessa samt som avviker från direktiv 2000/13/EG såtillvida att vissa påståenden är förbjudna i märkningen eller presentationen av livsmedel eller i reklam för dessa, såsom "hänvisningar till bantning" och "hänvisningar till medicinska rekommendationer, intyg, citat eller uttryck för godkännande", skall anses utgöra åtgärder med motsvarande verkan eller kvantitativa importrestriktioner mellan medlemsstater i Europeiska gemenskapen i den mån dessa nationella bestämmelser
- förorsakar ytterligare kostnader vid livsmedelsimport för att dessa varor skall överensstämma med den nationella lagstiftningen och att handeln mellan medlemsstaterna därigenom hindras,
- och
- inte är tillämpliga på alla marknadsaktörer som är verksamma på det nationella territoriet, eftersom det finns mycket likartade varor (t. ex. kosmetika) som dessa bestämmelser inte är tillämpliga på och för vilka det inte finns några motsvarande bestämmelser och dessa bestämmelser därför inte skall tillämpas av den nationella domstolen?
-
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/4/EG av den 22 februari 1999 om kaffe- och cikoriaextrakt (EGT 1999, L 66, s. 26).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT 2000, L 109, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunal Supremos avdelning för förvaltningsmål, tredje roteln, av den 16 maj 2002 i målet mellan å ena sidan Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (ASEMPRE) och Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería och å andra sidan Entidad Pública Empresarial Correos y Telégrafos

(Mål C-240/02)

(2002/C 202/19)

Tribunal Supremos avdelning för förvaltningsmål, tredje roteln, begär genom beslut av den 6 maj 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 1 juli 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan å ena sidan Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (ASEMPRE) och Asociación Nacional de Empresas de Externalización y Gestión de Envíos y Pequeña Paquetería och å andra sidan Entidad Pública Empresarial Correos y Telégrafos beträffande följande frågor:

Medger tolkningen av tjugoförsta skälet till direktiv 97/67/EG⁽¹⁾ att posttjänster som avsändaren (eller någon som utslutande handlar i dennes namn) tillhandahåller kan utslutas från uttrycket befordran av egen post, när mottagaren inte är samma person, när tjänsterna är ett utflöde ur avsändarens affärsverksamhet, eller när tjänsterna består av kurirpost eller av liknande förfaranden, eller när befordran av den egna posten stör de tjänster som reserverats för den operatör som fått i uppdrag att tillhandahålla den samhällsomfattande tjänsten?

Kan postgirotjänster ingå bland de tjänster som har reserverats för den operatör som har fått i uppdrag att tillhandahålla samhällsomfattande posttjänster?

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna. EGT L 15 av den 21 januari 1998, s. 14.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 7 maj 2002 i målet mellan Hauptzollamt Hamburg-Hafen och Ricardas Jonusas

(Mål C-246/02)

(2002/C 202/20)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 7 maj 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 8 juli 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Hauptzollamt Hamburg-Hafen och Ricardas Jonusas beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 4.19 i tullkodexen tolkas så, att i anmälan till tullmyndigheterna om att de varor som införts i gemenskapens tullområde finns på en bestämd plats skall varor som är gömda eller som har dolts med hjälp av särskilda anordningar uttryckligen redovisas?
2. För det fall att fråga 1 besvaras jakande:

Skall artikel 40 i tullkodexen tolkas så, att en förare av en lastbil skall göra denna anmälan även om han varken kände till eller borde ha känt till de gömda eller dolda varorna?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia (särskilda avdelningen i Brescia) av den 22 januari 2002 i målet mellan Sintesi SpA och Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici, och avseende Ingg. Provera e Carrassi SpA

(Mål C-247/02)

(2002/C 202/21)

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia (särskilda avdelningen i Brescia) begär genom beslut av den 22 januari 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 8 juli 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Sintesi SpA och Autorità per la Vigilanza sui Lavori Pubblici, och avseende Ingg. Provera e Carrassi SpA, beträffande följande frågor:

”Utgör artikel 30.1 i direktiv 93/37⁽¹⁾ av den 14 juni 1993, i den mån det i detta direktiv stadgas att de enskilda upphandlande myndigheterna kan välja vilket kriterium för bedömning av anbud de vill tillämpa, varvid alternativen är det lägsta priset eller det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, följdriktig tillämpning av den princip om fri konkurrens som föreskrivs i artikel 85 (nu artikel 81) i fördraget, enligt vilken alla anbud i offentliga upphandlingar på den inre marknaden skall bedömas på ett sådant sätt att en jämförelse mellan anbuden inte hindras, begränsas eller snedvrids?”

”Utgör artikel 30 i direktiv nr 93/37 av den 14 juni 1993 hinder för att i artikel 21 i lag nr 109 av den 11 februari 1994 föreskriva att upphandlande myndigheter vid öppen och selektiv upphandling av bygg- och anläggningsarbeten inte kan välja att tillämpa kriteriet det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet och allmänt påbjuda att endast kriteriet om lägsta pris skall tillämpas?”

(¹) EGT L 199, 9.8.1993, s. 54.

Talan mot Republiken Italien väckt den 8 juli 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-248/02)

(2002/C 202/22)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 8 juli 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Hans Stolvbaek och Roberto Amorosi, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

fastställa att Republiken Italien åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 17 i direktiv 86/278/EEG⁽¹⁾, i dess lydelse enligt artikel 5 i direktiv 91/692/EEG⁽²⁾ och artikel 10.1a och b i direktiv 86/278/EEG

- genom att ha överlämnat ofullständig information om årsmedelvärdet av koncentrationen (mg/kg torr vikt) tungmetaller (kadmium, koppar, nickel, bly, zink, kvicksilver och krom) och om de kvantiteter kväve och fosfor som finns i avloppsslammet (sådan information finns inte alls avseende regionerna Lombardiet, Emilia Romagna, Toscana, Abruzzo, Campania, Valle d'Aosta och Sicilien, samt är ofullständig för regionen Marche),
- genom att inte ha lämnat någon information om vilken kvantitet (ton/år) avloppsslam som tillverkats som torr substans,

- genom att ha lämnat ofullständiga upplysningar om den kvantitet slam som årligen använts i jordbruket som torr substans (sådan information saknas helt för regionerna Abruzzo och Campania och har lämnats på ett icke korrekt sätt, närmare bestämt inte avseende torr substans, för regionerna Toscana och Sicilien),
- genom att inte på ett korrekt sätt ha överlämnat och uppdaterat, i vart fall vad gäller regionerna Lombardiet, Emilia Romagna, Toscana, Abruzzo, Campania, Valle d'Aosta, Sicilien och Marche, de register av vilka sammansättningen av och egenskapen hos slammet framgår med avseende på de parametrar som anges i bilaga 2 A till direktiv 86/278/EEG och
- genom att inte på ett korrekt sätt ha överlämnat och uppdaterat de register av vilka framgår kvantiteten av producerat slam (avseende hela Italien) och det slam som används i jordbruket (avseende regionerna Abruzzo, Campania, Toscana och Sicilien),

förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna skall vart tredje år överlämna information om tillämpningen av direktiv 86/278/EEG i den mening som avses i artikel 17 i direktiv 86/278/EEG, i dess lydelse enligt artikel 5 jämförd med bilaga VI(g) till direktiv 91/692/EEG om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön.

Italien har lämnat partiell och ofullständig information om den kvantitet avloppsslam som använts i jordbruket under åren 1995–1997 och sammansättningen av och egenskaperna hos slammet med avseende på de parametrar som anges i bilaga 2 A till direktivet.

De italienska myndigheterna har dessutom inte överlämnat och uppdaterat de register av vilka sammansättningen av och egenskaperna hos slammet framgår med avseende på de parametrar som anges i bilaga 2 A till direktivet, och har inte överlämnat och uppdaterat de register av vilka framgår vilken kvantitet slam som producerats respektive den kvantitet använts i jordbruket, vilket strider med föreskriften i artikel 10.1b i direktivet.

(¹) EGT L 181, 4.7.1986, s. 6; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 127.

(²) EGT L 377, 31.12.1991, s. 48.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre, av den 5 juli 2002 i målet mellan Fast Forward Resources plc och Commissioners of Customs and Excise

(Mål C-254/02)

(2002/C 202/23)

VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre, begär genom beslut av den 5 juli 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 11 juli 2002, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Fast Forward Resources plc och Commissioners of Customs and Excise beträffande följande frågor:

- 1) Vilken är den korrekta innebörden och rättsliga betydelsen av uttrycket "registreringen skall upphöra" i artikel 3 i kommissionens förordning (EG) 152/1999⁽¹⁾?
- 2) För det fall att artikel 3 i kommissionens förordning (EG) 152/1999 innebär att hela det registreringsystem som anges i förordningen avbryts: a) medför det att rådets förordning (EG) 175/2000⁽²⁾ saknar effekt för import av läderhandväskor till Europeiska unionen före midnatt den 23 oktober 1999, och b) för vilka produkter, om några alls, kan tullar påföras enligt artikel 1.4 i kommissionens förordning (EG) 175/2000?
- 3) Är artikel 1 i rådets förordning (EG) 175/2000 förenlig med artiklarna 11.4 och 14.5 i rådets förordning (EG) 384/96⁽³⁾ och, om inte, vilken betydelse har denna motsägelse för uppbärande av antidumpningstullar som har registrerats med stöd av kommissionens förordning (EG) 152/1999?
- 4) Är artikel 1 i rådets förordning (EG) 175/2000 förenlig med rådets förordning (EG) 384/96 med avseende på införandet av det system som uppstår efter tolv månadersperioden som anges i artikel 11.5 i rådets förordning (EG) 384/96?

(1) Kommissionens förordning (EG) nr 152/1999 av den 22 januari 1999 om inledande av en översyn, föranledd av tillkomsten av en ny exportör, av rådets förordning (EG) nr 1567/97 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av handväskor av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina, om upphävande av tullen på import från fem exporterande tillverkare och om registrering av denna import (EGT L 18, 23.01.1999, s. 10).

(2) Rådets förordning (EG) nr 175/2000 av den 24 januari 2000 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull på import av handväskor av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina som säljs för export till gemenskapen av vissa exporterande tillverkare och om ändring av förordning (EG) nr 1567/97 (EGT L 22, 27.1.2000, s. 25).

(3) Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 6.3.1996, s. 1).

Överklagande, ingivet den 15 juli 2002 av Michael Becker, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 12 juni 2002 i mål T-9/01: Michael Becker mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt

(Mål C-260/02 P)

(2002/C 202/24)

Michael Becker har den 15 juli 2002 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, fjärde avdelningen, har meddelat den 12 juni 2002 i mål T-9/01: Michael Becker mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt⁽¹⁾. Klaganden företräds av Prof. dr. Ernst Fricke, Rechtsanwalt, Kanzlei Prof. dr. Ernst Fricke & Coll, Landshut (samt Nürnberg, Neubrandenburg och Luxemburg), och Roy Nathan, Rechtsanwalt, Luxemburg.

Klaganden yrkar att domstolen skall fullständigt upphäva förstainstansrättens dom av den 12 juni 2002 och i dess helhet bifalla de yrkanden som framställts i förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

Förstainstansrättens dom av den 12 juni 2002 strider mot gemenskapsrätten.

– Åsidosättande av omsorgsplikten

Det ankommer på invaliditetskommittén att på grundval av de medicinska rapporterna undersöka om de villkor som föreskrivs i artikel 78 i tjänsteföreskrifterna är uppfyllda. Det saknar relevans att klaganden var tjänstledig av personliga skäl. De skäl som svaranden har uppgett för att avslå klagandens klagomål strider mot omsorgsplikten och omfattas varken av ordalydelsen av tjänsteföreskrifterna eller av tjänsteföreskrifternas syfte och ändamål.

– Avsaknad av en bedömning av omständigheter som ligger till grund för beslutet

Europeiska gemenskapernas kommission besvarade en begäran om upplysningar från domstolen och stödde klagandens rättsliga ståndpunkt i dess helhet. Förstainstansrätten har i sina domskäl inte nämnt kommissionens inställning och har därför inte heller gjort någon rättslig prövning av denna.

– Tjänsteföreskrifterna har inte iakttagits

Förstainstansrätten har felaktigt angett att klaganden enligt artikel 40.4d i tjänsteföreskrifterna "skall återinträda i den första tjänst som motsvarar hans lönegrad som blir ledig i hans kategori eller tjänstegrupp under förutsättning att han är kvalificerad för den tjänsten". Det står klart att en person som är allvarligt sjuk inte uppfyller villkoren för återinträde i tjänst.

(¹) REG 2002, s. II-0000.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 15 juli 2002 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-261/02)

(2002/C 202/25)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 15 juli 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av Ch. Tufvesson och H. van Lier, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- a) fastställa att Republiken Frankrike inte har vidtagit alla de åtgärder som verkställigheten av domen av den 16 december 1999 i mål C-239/98,⁽¹⁾ kommissionen mot Frankrike medför och har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 228 i EG-fördraget genom att underlåta att anta de lagar och andra förordningar som krävs för att fullständigt följa rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring)⁽²⁾ och rådets direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser direkt livförsäkring och om ändring av direktiven 79/267/EEG och 90/619/EEG (tredje livförsäkringsdirektivet)⁽³⁾ och i synnerhet genom att inte införliva de nämnda direktiven i den mån dessa avser sjukförsäkring som regleras i code de la mutualité (sjukförsäkringslag),

- b) förelägga Republiken Frankrike att erlægga ett vite med 242 650 euro till Europeiska gemenskapernas kommission på kontot för gemenskapens egna medel, för varje dags försening av genomförandet av åtgärderna för att följa domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Frankrike, räknat från den dag då dom avkunnas och fram till dess den ovannämnda domen i målet kommissionen mot Frankrike verkställs,
- c) förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 228 EG anges inte den tidsfrist inom vilken medlemsstaten skall fullgöra sina förpliktelser. Inte desto mindre skall verkställigheten av en dom påbörjas omedelbart och slutföras så snart som möjligt. I förevarande fall borde alla nödvändiga åtgärder sedan länge ha vidtagits och trätt i kraft för att Republiken Frankrikes lagstiftning skall överensstämma med domstolens dom. När kommissionen avgav sitt motiverade yttrande hade ett år redan förlöpt efter domstolens dom. Beträffande de texter som de franska myndigheterna har meddelat efter svaret på det motiverade yttrandet rör det sig med avseende på domen av den 16 december 1999 ännu enbart om ett splittrat och otillfredsstillande genomförande.

Kommissionen anser att ett vite om 242 650 euro om dagen är lämpligt med hänsyn till allvaret och långvarigheten i överträdelsen samt nödvändigheten av att ålägga en effektiv sanktionsåtgärd. Kommissionen har beräknat beloppet som den skulle ange till domstolen genom att använda den beräkningsmetod som anges i kommissionens meddelande av den 8 januari 1997.⁽⁴⁾ Kommissionen har åsatt överträdelsen svårighetskoefficienten 10/20 och gett varaktigheten av överträdelsen en multiplikatorkoefficient på 2,3. För att säkerställa att vitet skall vara effektivt har kommissionen tillämpat en faktor på 21,1 på det erhållna resultatet genom att multiplicera det enhetliga basbeloppet på 500 euro med svårighets- och varaktighetskoefficienterna.

(¹) REG 1999, s. I-8935.

(²) EGT L 228, 11.8.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 160.

(³) EGT L 360, 9.12.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 180.

(⁴) EGT C 63, 28.2.1997, s. 2.

**Talan mot Republiken Frankrike väckt den 16 juli 2002
av Europeiska gemenskapernas kommission****(Mål C-262/02)**

(2002/C 202/26)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 juli 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av H. van Lier, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 49 EG (tidigare artikel 59 i EG-fördraget), genom att villkora franska radio- och TV-företags televisionsutsändningar i Frankrike av sportevenemang som äger rum i andra medlemsstater med att reklam för alkoholdrycker först skall ha tagits bort,
2. förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De åtgärder som Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (högsta radio- och TV-rådet; nedan kallat CSA) har vidtagit med tillämpning av lagen av den 10 januari 1991 om begränsning av reklam för alkoholfhaltiga drycker (nedan kallad Evinlagen), vilken enligt den tolkning av CSA som kodifierats i föreskrifter om god branschsed är tillämplig på franska televisionsföretags sändningar i Frankrike av sportevenemang som äger rum i andra medlemsstater när reklam för alkoholfhaltiga drycker förekommer på sportanläggningarna i fråga, strider mot artikel 49 EG.

De åtgärder som CSA har vidtagit har en begränsande inverkan på det fria tillhandahållandet av tjänster på flera plan. För det första har de franska radio- och TV-företagen inte rätt att visa reklam för alkoholfhaltiga drycker eller att sända program, såsom exempelvis sportevenemang, som kan innehålla reklam för sådana produkter. Detta gäller för övrigt oavsett vilket ursprung dessa produkter har. Dessa verkningar avser dock även återutsändningar och påverkar därigenom även ekonomiska aktörer i andra medlemsstater. Bland annat påverkas därvid utländska organisatörer av sportevenemang som äger rum utanför Frankrike, vilka förhindras att sälja rätten till återutsändning till franska radio- och TV-företag (eller till dessas ombud) i den mån som dessa sändningar kan innehålla reklam för alkoholfhaltiga produkter. Även de som innehar rätten att använda de reklamskyltar som finns runt stadionanläggningar påverkas, eftersom de inte kan tillhandahålla den tjänst som består i att sälja annonsplatser till franska annonsörer, eller till och med till ickefranska annonsörer, utan att löpa risken att denna reklam måste dras tillbaka från stadion i syfte att göra det möjligt för ett franskt TV-företag att sända matchen. De kritiserade förhållandena kan även leda till att den sponsring av sportföreningar som sker från tillverkare av alkoholfhaltiga drycker begränsas.

De kritiserade åtgärderna är olämpliga, eftersom de är tillämpliga oberoende av om det finns någon bevisning för att de som gör reklam för alkoholfhaltiga drycker har kringgått lagen och eftersom de i vart fall är oproportionerliga på grund av deras godtyckliga karaktär. Kommissionen anser att det system som de franska myndigheterna har infört för att bekämpa eller hindra kringgående av Evinlagen är oprecist och inte gör det möjligt för de ekonomiska aktörerna att med tillräcklig säkerhet få kännedom om sina rättigheter. Systemet är därför oproportionerligt. Särskilt kan konstateras att skillnaden mellan olika typer av evenemang (multinationella evenemang på vilka Evinlagen aldrig skall tillämpas och evenemang med deltagande av högst två länder, på vilka Evinlagen skall tillämpas om det inte kan visas att lagen inte kringgås) inte klart har fastställts i föreskrifterna om god branschsed.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Europeiska gemenskapernas förstainstansrättens

Meddelanden

(2002/C 202/27)

Utnämning av avdelningsordförande och indelning av domarna på avdelning

Förstainstansrätten har vid sitt sammanträde i plenum den 4 juli 2002 fattat följande beslut, i enlighet med artikel 2.4 i rådets beslut av den 24 oktober 1988 och artiklarna 10 och 15 i förstainstansrättens rättegångsregler, avseende perioden den 1 oktober 2002–30 september 2003:

- a. Till avdelningsordförande skall utses:
- domaren R. García-Valdecasas
  - domaren K. Lenaerts
  - domaren V. Tiili
  - domaren N. Forwood
- b. Förstainstansrättens ledamöter skall indelas på avdelning enligt följande:

På första avdelningen:

Ordförande B. Vesterdorf samt domarna R.M. Moura Ramos och H. Legal.

På första avdelningen i utökad sammansättning:

Ordförande B. Vesterdorf samt domarna J. Azizi, R.M. Moura Ramos, M. Jaeger och H. Legal.

På andra avdelningen:

Avdelningsordförande N. Forwood samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij.

På andra avdelningen i utökad sammansättning:

Avdelningsordförande N. Forwood samt domarna J. Pirrung, P. Mengozzi, A.W.H. Meij och M. Vilaras.

På tredje avdelningen:

Avdelningsordförande K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger.

På tredje avdelningen i utökad sammansättning:

Avdelningsordförande K. Lenaerts samt domarna P. Lindh, J. Azizi, J.D. Cooke och M. Jaeger.

På fjärde avdelningen:

Avdelningsordförande V. Tiili samt domarna P. Mengozzi och M. Vilaras.

På fjärde avdelningen i utökad sammansättning:

Avdelningsordförande V. Tiili samt domarna J. Pirrung, P. Mengozzi, A.W.H. Meij och M. Vilaras.

På femte avdelningen:

Avdelningsordförande R. García-Valdecasas samt domarna P. Lindh och J.D. Cooke.

På femte avdelningen i utökad sammansättning:

Avdelningsordförande R. García-Valdecasas samt domarna P. Lindh, R.M. Moura Ramos, J.D. Cooke och H. Legal.

Om en referent i ett mål till följd av avdelningarnas ändrade sammansättning indelas på en annan avdelning som är sammansatt av tre domare skall målet, med undantag av varumärkesmål som fördelats på den andra avdelningen och ett motsvarande antal personalmål som fördelats på den första avdelningen, från och med den 1 oktober 2002 omfördelas till den avdelning som referenten tillhör från och med detta datum.

Beträffande de mål i vilka det skriftliga förfarandet har avslutats före den 1 oktober 2002 och muntlig förhandling har hållits eller utlysts, skall avdelningarna behålla sin tidigare sammansättning i fråga om muntligt förfarande, överläggning och dom.

Riktlinjer för hur målen skall fördelas mellan avdelningarna

Förstainstansrätten har vid sitt sammanträde i plenum den 4 juli 2002 fastställt följande riktlinjer för hur målen skall fördelas mellan avdelningarna under perioden den 1 oktober 2002-30 september 2003, i enlighet med artikel 12 i rättegångsreglerna.

1. a. Talan angående tillämpning av bestämmelserna om statligt stöd och bestämmelserna om handelspolitiska skyddsåtgärder skall, från det att ansökan inges och utan att det påverkar en senare tillämpning av artiklarna 14 och 51 i rättegångsreglerna, fördelas på de utökade avdelningar som är sammansatta av fem domare.
- b. Övriga mål skall, från det att ansökan inges och utan att det påverkar en senare tillämpning av artiklarna 14 och 51 i rättegångsreglerna, fördelas på de avdelningar som är sammansatta av tre domare.
2. De mål som avses i punkt 1a och 1b skall fördelas mellan avdelningarna enligt följande:
  - a. De mål som avses i punkt 1a skall, enligt en turordning som fastställs med utgångspunkt i den ordning i vilken målen diarieförs vid kansliet, fördelas på första, andra, tredje, fjärde och femte avdelningen i utökad sammansättning.

- b. Sådana mål angående immateriella rättigheter som avses i artikel 130.1 i förstainstansrättens rättegångsregler skall, enligt en turordning som fastställs med utgångspunkt i den ordning i vilken målen diarieförs vid kansliet, fördelas på andra och fjärde avdelningen.
- c. De övriga mål som avses i punkt 1b skall fördelas på första, andra, tredje, fjärde och femte avdelningen. Denna fördelning skall ske enligt tre olika turordningar som fastställs med utgångspunkt i den ordning i vilken målen diarieförs vid kansliet och som avser
- sådana mål som avses i artikel 236 i EG-fördraget och artikel 152 i Euratomfördraget,
  - mål angående genomförande av konkurrensregler som är tillämpliga på företag,
  - övriga mål som omfattas av punkt 1b.

Enligt den turordning som avses i första strecksatsen ovan skall fördelningen av mål angående immateriella rättigheter på andra och fjärde avdelningen enligt den turordning som avses i punkt b ovan kompenseras genom fördelning i motsvarande grad av mål till första, tredje och femte avdelningen.

De turordningar som avses i punkt 2a och 2c skall tillämpas på sådant sätt att första avdelningen och första avdelningen i utökad sammansättning, som leds av förstainstansrättens ordförande, skall undantas var tredje gång som turordningen fullbordar ett helt varv.

Förstainstansrättens ordförande kan göra undantag från dessa turordningar för att ta hänsyn till att det finns samband mellan vissa mål eller för att säkerställa en jämn fördelning av arbetsbördan.

Plenum

Förstainstansrätten har vid sitt sammanträde i plenum den 4 juli 2002 fattat följande beslut, i enlighet med artikel 32.1 andra stycket i förstainstansrättens rättegångsregler. Om ett jämnt antal domare är närvarande när förstainstansrätten sammanträder i plenum, till följd av att en generaladvokat har utsetts i enlighet med artikel 17 i rättegångsreglerna, skall den förutbestämda turordning som skall tillämpas när förstainstansrättens ordförande utser den domare som inte skall delta i avgörandet av målet vara den omvända i förhållande till den rang som domarna har efter sin ålder i ämbetet i enlighet med artikel 6 i rättegångsreglerna. Om den domare som utses på detta sätt är referent skall emellertid den domare som står omedelbart före honom i rangordningen utses.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 4 juli 2002

i mål T-340/99: Arne Mathisen AS mot Europeiska unionens råd⁽¹⁾

(Slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsstullar – Odlad atlantlax – Talan om ogiltigförklaring – Åtagande – Kringgående – Samarbetskyldighet – Åsidosättande – Proportionalitetsprincipen – Skadeståndstalan)

(2002/C 202/28)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-340/99, Arne Mathisen AS, Værøy (Norge), företrätt av advokaten S. Knudtzon, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska unionens råd (ombud: S. Marquardt och G. Berrisch), med stöd av Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuzschitz och S. Meany), angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1895/1999 av den 27 augusti 1999 om ändring av förordning (EG) nr 772/1999 om införande av slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsstullar på import av odlad atlantlax med ursprung i Konungariket Norge (EGT L 233, s. 1) och om skadestånd för den skada som uppstått till följd av antagandet av förordningen, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning), sammansatt av ordförande M. Vilaras samt domarna V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers, den 4 juli 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta rådets rättegångskostnad.*
- 3) *Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 14 maj 2002

i mål T-81/00: Associação Comercial de Aveiro mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Socialpolitik – Europeiska socialfonden – Talan om ogiltigförklaring – Nedsättning av finansiellt stöd – Motivering – Uppenbart oriktig bedömning)

(2002/C 202/29)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

I mål T-81/00, Associação Comercial de Aveiro, Aveiro (Portugal), företrätt av advokaterna J. Amaral e Almeida och B. Diniz de Ayala, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Speyart och M. França), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(1999) 3721 av den 30 november 1999 om nedsättning av det stöd från Europeiska socialfonden som har beviljats Associação Comercial de Aveiro inom ramen för projekt nr 891038/P 3, har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden J.D. Cooke, samt domarna R. García-Valdecasas och P. Lindh, justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers, den 14 maj 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut K(1999) 3721 av den 30 november 1999 om nedsättning av det stöd från Europeiska socialfonden som har beviljats Associação Comercial de Aveiro inom ramen för projekt nr 891038/P 3 ogiltigförklaras vad beträffar nedsättningen av det belopp under posten 14.3.9 – hyreskostnader, som avser tjänster som fakturerats av *Sistemas de Informação, Lda*.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta en tredjedel av sökandens rättegångskostnad.
- 4) Sökanden skall bära två tredjedelar av sin rättegångskostnad.

(1) EGT C 176, 24.6.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 3 juli 2002

i mål T-179/00: A. Menarini – Industrie Farmaceutiche Riunite Srl mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Rådets direktiv 92/27/EEG – Märkning av läkemedel – Centraliserat förfarande för godkännande av läkemedel – Införande av den lokala representantens logotyp i den blå rutan på den yttre förpackningen till ett läkemedel)

(2002/C 202/30)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-179/00, A. Menarini – Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, Florens (Italien), företrätt av D. Waelbroeck och D. Brinckman, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg, med stöd av European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations, Bryssel (Belgien), företräd av D. Anderson, QC, J. Stratford, barrister, I. Dodds-Smith och A. Wearing, solicitors, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Wainwright och H. Støvlbæk), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 17 april 2000 om avslag på sökandens begäran att få använda sin logotyp i den blå rutan på förpackningen till läkemedlet OPTRUMA, som godkänts enligt det centraliserade godkännandeförfarandet, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi, justitiesekreterare: avdelningsdirektören B. Pastor, den 3 juli 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut av den 17 april 2000 om avslag på sökandens ansökan om att få använda sin logotyp i den blå rutan på förpackningen till läkemedlet OPTRUMA, som godkänts enligt det centraliserade godkännandeförfarandet, ogiltigförklaras.
- 2) Svaranden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens och intervenientens rättegångskostnader.

(1) EGT C 285, 7.10.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 13 juni 2002

i mål T-232/00: Chef Revival USA Inc. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Underlåtenhet att inkomma med bevis på det språk som gäller för invändningsförfarandet – Regel 18.2 i förordning (EG) nr 2868/95)

(2002/C 202/31)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-232/00, Chef Revival USA Inc., Lodi, New Jersey (Förenta staterna), företrätt av advokaten N. Jenkins, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. von Mühlendahl), den andra parten i förhandlingen inför överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) är Joaquín Massagué Marín, Sabadell (Spanien), angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 26 juni 2000 (ärende R 181/1999-3), i lydelsen enligt rättelsen av den 6 juli 2000, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi, justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, den 13 juni 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Beslutet av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den 26 juni 2000 (ärende R 181/1999-3), i lydelsen enligt rättelsen av den 6 juli 2000, ogiltigförklaras.*
- 2) *Harmoniseringsbyrån skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 316, 4.11.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 4 juli 2002

i mål T-239/00: SCI UK Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Återbetalning av importtullar – Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1430/79 – Begreppet särskilt fall)

(2002/C 202/32)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-239/00, SCI UK Ltd, Irvine (Förenade kungariket), företrätt av L. Allen, barrister, mot Europeiska gemenskapernas

kommission (ombud: R. Tricot och R. Wainwright), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2000) 1684 slutlig av den 29 juni 2000 i vilket kommissionen slog fast att sökanden saknade rätt till återbetalning av importtullar, har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi, justitiesekreterare: avdelningsdirektören B. Pastor, den 4 juli 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta svarandens rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 335, 25.11.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 25 juni 2002

i mål T-311/00: British American Tobacco (Investments) Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Beslut 94/90/EKSG, EG, Euratom – Allmänhetens tillgång till kommissionens handlingar – Förekomsten av handlingar – Anledning saknas att döma i saken – Kostnader som vållats i onödan eller mot bättre vetande)

(2002/C 202/33)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-311/00, British American Tobacco (Investments) Ltd, London (Förenade kungariket), företrätt av S. Crosby, solicitor, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker, X. Lewis och M. Shotter), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 7 september 2000 att vägra tillgång till vissa handlingar avseende det förberedande arbetet till förslaget KOM(1999) 594 slutlig till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror (EGT C 150 E, s. 43), som framlades av kommissionen den 7 januari 2000, har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna M. Vilaras och N.J. Forwood, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 25 juni 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas till den del den avser den kategori av handlingar som utgörs av de protokoll från cancerspecialistkommitténs sammanträden som innehåller en bedömning av de internationella forskningsarbetena.
- 2) I övrigt saknas anledning att döma i saken.
- 3) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad, förutom de kostnader som kan hänföras till begäran om att det muntliga förfarandet skall återupptas. Kommissionen skall även ersätta de rättegångskostnader som hänför sig till kallelsen av vittnen.

(¹) EGT C 355, 9.12.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 2 juli 2002

i mål T-323/00: SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (¹)

(Gemenskapsvarumärke – Ordkombinationen SAT.2 – Absoluta registreringshinder – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 – Likabehandling)

(2002/C 202/34)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-323/00, SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH, Mainz (Tyskland), företrätt av advokaten R. Schneider, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. von Mühlendahl och C. Röhl Søberg), angående en talan som väckts mot det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 2 augusti 2000 (ärende R 312/1999-2), har förstainstansrätten (andra avdelningen), sammansatt av ordföranden R.M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij, justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers, den 2 juli 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Beslutet från andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den 2 augusti 2000 (ärende R 312/1999-2) ogiltigförklaras i den del som överklagandenämnden har underlåtit att fatta beslut avseende det överklagande som ställts till den avseende tjänster som omfattas av klass 35.

- 2) Beslutet från andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) av den 2 augusti 2000 (ärende R 312/1999-2) ogiltigförklaras i den del som överklagandenämnden har avslagit det överklagande som ställts till den avseende följande kategorier av tjänster:

— "Databastjänster", som omfattas av klass 38.

— Produktion och återgivning av data, tal, text, ljud- och bildupptagningar på video- och/eller audiokassetter, -band och -skivor (inkluderande CD-ROM och CD-I) samt av videospel (datorspel); visning och uthyrning av video- och/eller audiokassetter, -band och -skivor (inkluderande CD-ROM och CD-I) samt av videospel (datorspel); uthyrning av TV-mottagare och avkodare; utbildning, undervisning och underhållning; sport- och kulturverksamhet; anordnande av tävlingar inom utbildnings-, undervisnings-, underhållnings- och sportområdena; anordnande av korrespondenskurser, publicering och utgivning av böcker, periodiska tidskrifter och andra tryckta produkter samt anknutna elektroniska medier (inklusive CD-ROM och CD-I); anordnande av konsert-, teater- och underhållningstillställningar samt av sporttävlingar; produktion av filmer och videor samt andra bild- och ljudprogram inom undervisnings-, utbildnings- och underhållningsområdena, även för barn och ungdom; produktion, återgivning, visning och uthyrning av ljud- och bildupptagningar på kassett, band och bild- och/eller ljudskiva; teater- och musikföreställningar, som omfattas av klass 41.

— "Beviljande, förmedling, uthyrning samt annat utnyttjande av rättigheter till filmer, TV- och videoproduktioner samt andra bild- och ljudprogram; förvaltning och annat utnyttjande av upphovsrätter och industriella skydds rättigheter för tredje man; utnyttjande av angränsande film- och TV-rättigheter avseende marknadsföring; utveckling av programvara, speciellt avseende multimedia, interaktiv TV och betal-TV; användning av nätverk för överföring av information, bilder, text, tal och data; teknisk rådgivning avseende multimedia, interaktiv TV och betal-TV (ingående i klass 42); datorprogrammering, inkluderande video- och datorspel; förmedling och tilldelning av tillstånd till användare av olika kommunikationsnät", som omfattas av klass 42.

- 3) Talan ogillas i övrigt.

- 4) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EGT C 4, 6.1.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 11 juni 2002

i mål T-365/00: Alsace International Car Service SARL (AICS) mot Europaparlamentet ⁽¹⁾*(Offentlig upphandling – Persontransport med fordon och förare för parlamentets sessioner i Strasbourg – Förenlighet med fransk rätt)*

(2002/C 202/35)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-365/00, Alsace International Car Service SARL (AICS), Strasbourg (Frankrike), företrätt av .C. Fourgoux och J.L. Fourgoux, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europaparlamentet (ombud: O. Caisou-Rousseau och D. Peterheim), angående en talan om dels ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 4 oktober 2000 om avslag på sökandens begäran av den 5 september 2000 avseende giltigheten av ett avtal som ingåtts mellan parlamentet och Coopérative Taxi 13, dels ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit på grund av detta beslut, har förstainstansrätten (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och P. Lindh, justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen, den 11 juni 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) *Parlamentets beslut av den 4 oktober 2000 om avslag på sökandens begäran av den 5 september 2000 ogiltigförklaras.*
- 2) *Begäran om skadestånd ogillas.*
- 3) *Parlamentet förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de som det, enligt förstainstansrättens beslut av den 8 maj 2001, skulle beslutas om senare.*

⁽¹⁾ EGT C 28, 27.1.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 27 juni 2002

i de förenade målen T-373/00, T-27/01, T-56/01 och T-69/01: Carmine Salvatore Tralli mot Europeiska centralbanken ⁽¹⁾*(Tjänstemän – Anställda vid Europeiska centralbanken – Förlängning av provanställningstiden – Avsked under provanställningstiden – Avvisning – Uppenbart oriktig bedömning – Motivering – Rättegångskostnader)*

(2002/C 202/36)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi; justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen), har den 27 juni 2002 avkunnat dom i de förenade målen T-373/00, T-27/01, T-56/01 och T-69/01: Carmine Salvatore Tralli, tidigare anställd vid Europeiska centralbanken, Nidderau (Tyskland), (ombud: advokaterna N. Pflüger, R. Steiner och S. Mittländer, delgivningsadress: Luxemburg) mot Europeiska centralbanken (ombud: A. Sáinz de Vicuña Barroso, M. Benisch, V. Saintot och B. Wägenbaur) angående en talan om ogiltigförklaring av beslut av den 18 september 2000 om förlängning av provanställningstiden enligt sökandens anställningsavtal, av den 29 november 2000 om avskedande av sökanden och av beslut om avslag på sökandens klagomål mot ovannämnda beslut om förlängning av provanställningstiden och avskedande samt på sökandens begäran om fastställelse av att ordföranden för Europeiska centralbanken gjort sig skyldig till försumlighet genom att i strid med gällande bestämmelser underlåta att svara på sökandens klagomål mot beslutet om förlängning av provtjänstgöringstiden. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Målen T-373/00, T-27/01, T-56/01 och T-69/01 förenas vad gäller domen.*
- 2) *Talan i mål T-373/00 ogillas.*
- 3) *Det saknas anledning att döma i målen T-27/01, T-56/01 och T-69/01.*
- 4) *I mål T-373/00 skall vardera parten bära sin rättegångskostnad.*
- 5) *I målen T-27/01, T-56/01 och T-69/01 skall sökanden bära sin rättegångskostnad och en tredjedel av svarandens rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 61 av den 24.2.2001, C 134 av den 5.5.2001, C 150 av den 19.5.2001 och C 173 av den 16.6.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 13 juni 2002

i mål T-74/01: Albano Ferrer de Moncada mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(Tjänstemän – Artikel 19 i tjänsteföreskrifterna – Ansökan om tillstånd att förete handlingar inför nationell domstol)**

(2002/C 202/37)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi; justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers), har den 13 juni 2002 avkunnat dom i mål T-74/01: Albano Ferrer de Moncada, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Luxemburg (företrädd av advokaterna L. Misson och L. Wyses, med delgivningsadress i Luxemburg), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och D. Waelbroeck) angående dels en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 19 januari 2001 innehållande implicit avslag på det klagomål som sökanden inlämnade mot kommissionens beslut av den 28 augusti 2000 enligt vilket sökanden vägrades tillstånd att förete handlingar inför en brottmålsdomstol i Luxemburg, dels en skadeståndstalan. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut av den 19 januari 2001 innehållande implicit avslag på sökandens klagomål mot kommissionens beslut av den 28 augusti 2000 enligt vilket sökanden vägrades tillstånd att förete handlingar inför en brottmålsdomstol i Luxemburg ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad liksom sökandens rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 161, 2.6.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 13 juni 2002

i mål T-106/01: Noé Youssouroum mot Europeiska unionens råd ⁽¹⁾**(Tjänstemän – Pensioner – Överföring av det försäkringstekniska värdet av pensionsrättigheter som förvärvats genom arbete utfört före tillträdet av en tjänst i gemenskaperna)**

(2002/C 202/38)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi; justitiesekreterare: byrådirektören J. Plingers), har den 13 juni 2002 avkunnat dom i mål T-106/01: Noé Youssouroum, tjänsteman vid Europeiska Unionens råd, Bryssel (företrädd av advokaterna J.-N. Louis och V. Peere, med delgivningsadress i Luxemburg), mot Europeiska unionens råd (ombud: F. Anton och A. Pilette) angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut av den 8 juni 2000 innehållande beräkningen av antalet pensionsgrundande tjänsteår som skall tillgodoräknas sökanden till följd av en överföring till gemenskapens system från det grekiska pensionssystemet av sökandens pensionsrättigheter. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten skall bära sin egen rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 227, 11.8.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 12 juni 2002

i mål T-187/01: Arnaldo Mellone mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(Tjänstemän – Betygsrapport – Talan om ogiltigförklaring – Skadeståndstalan)**

(2002/C 202/39)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten (ensamdomaren H. Legal); justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González, har den 12 juni 2002 avkunnat dom i mål T-187/01: Arnaldo Mellone, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bryssel (företarrädd av advokaten E. Boigelot, med delgivningsadress i Luxemburg), mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Langer och J. Currall) angående dels en talan om ogiltigförklaring av det beslut som generaldirektören för generaldirektoratet "Sysselsättning och sociala frågor" fattade den 10 juli 2000 om att fastställa sökandens betygsrapport för perioden den 1 juli 1995 till den 30 juni 1997 och, vid behov, av rättelsen av den 18 juli 2000, liksom av beslutet av kommissionens vicepresident av den 24 april 2001 enligt vilket sökandens klagomål avslogs, dels en begäran om att förstainstansrätten skall fastställa att sökandens betygsrapport för åren 1995–1997 inte är slutgiltigt fastställd och att den bör tas bort från hans personalakt, dels en talan om ersättning för försämrade karriärmöjligheter och ideell skada på 10 000 euro. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin egen rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 289, 13.10.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 14 juni 2002

i mål T-179/99: Sud Pesca SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(Gemensamma tulltaxan – Uppbörd av importtullar skall inte ske i efterhand – Eftergift av importtullar – Anledning saknas att döma i saken)**

(2002/C 202/40)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi; justitiesekreterare:

H. Jung), har den 14 juni 2002 avkunnat beslut i mål T-179/99: Sud Pesca SpA, Aspra Bagheria (Italien), företrätt av advokaterna G. Amenta och M. Merola, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Tricot och M. Moretto), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr C(1999) 1050 av den 27 april 1999 (REG 1/98) om avslag på sökandens ansökan om att uppbörd av importtullar på konserverad tonfisk från Turkiet inte skulle ske i efterhand eller att importtullarna skulle efterges. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Det saknas anledning att döma i förevarande mål.*
- 2) *Kommissionen skall ersätta samtliga rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EGT C 281, 2.10.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 14 juni 2002

i mål T-325/99: Generale Conserve SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(Gemensamma tulltaxan – Uppbörd av importtullar skall inte ske i efterhand – Anledning saknas att döma i målet)**

(2002/C 202/41)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi; justitiesekreterare: H. Jung), har den 14 juni 2002 avkunnat beslut i mål T-325/99: Generale Conserve SpA, Assago (Italien), företrätt av advokaterna C. Cigolini, G. Durazzo och M. Hengel, med delgivningsadress i Luxemburg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Tricot och M. Moretto), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(1999) 1596 av den 17 juni 1999 (REG 1/98) om avslag på sökandens ansökan om att uppbörd av importtullar på konserverad tonfisk från Turkiet inte skulle ske i efterhand. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Det saknas anledning att döma i förevarande mål.*
- 2) *Kommissionen skall ersätta samtliga rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EGT C 63, 4.3.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 10 juni 2002

i mål T-200/00: Glenryck UK Ltd m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(Gemensamma tulltaxan – Eftergift av importtullar – Anledning saknas att döma i saken)**

(2002/C 202/42)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordförande M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi; justitiesekreterare: H. Jung), har den 10 juni 2002 meddelat beslut i mål T-200/00: Glenryck UK Ltd, Henley-on-Thames (Förenade kungariket), Maple Leaf Foods UK Ltd, London, Martin Matthews & Co. Ltd, Chesnut (Förenade kungariket) och North Country Quality Foods Limited, Salford (Förenade kungariket) (ombud: Malachy Cornwell-Kelly, solicitor, och E. McNicholas och S. Saltissi, barristers, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Tricot och M. Schotter) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut nr K(2000)1078 av den 2 maj 2000 (REM 14/99), kommissionens beslut nr K(2000)1083 av den 2 maj 2000 (REM 16/99), kommissionens beslut nr K(2000)1081 av den 8 maj 2000 (REM 15/99) och kommissionens beslut nr K(2000)1178 av den 15 maj 2000 (REM 43/99) om avslag på sökandenas ansökningar om eftergift av vissa importtullar på tonfiskkonserver från Turkiet. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Anledning saknas att döma i saken i förevarande mål.*
- 2) *Kommissionen skall ersätta samtliga rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EGT C 302, 21.10.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 14 juni 2002

i mål T-327/00: ICAT Food SpA mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(Gemensamma tulltaxan – Avstående från att uppbära importtullar i efterhand – Anledning saknas att döma i saken)**

(2002/C 202/43)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordförande M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi; justitiesekreterare:

H. Jung), har den 14 juni 2002 meddelat beslut i mål T-327/00: ICAT Food SpA, Milano (Italien) (ombud: advokaterna R. Delfino, M. Merola, F. Santaniello och D. P. Domenicucci, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Tricot och M. Moretto) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2000) 1612 av den 19 juni 2000 (REC 8/99) om avslag på sökandens ansökan om avstående från att i efterhand uppbära importtullar avseende tonfiskkonserver från Turkiet. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Anledning saknas att döma i saken i förevarande mål.*
- 2) *Kommissionen skall ersätta samtliga rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EGT C 372, 23.12.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 6 juni 2002

i mål T-105/01: Società Lavori Impianti Metano Sicilia (SLIM Sicilia) mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾**(Europeiska regionala utvecklingsfonden – Projekt som delfinansierats av ERUF – Avslag på begäran om förlängning av fristen med att inge ansökan om slutlig betalning – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning)**

(2002/C 202/44)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordförande R.M. Moura Ramos samt domarna J. Pirrung och A.W.H. Meij; justitiesekreterare: H. Jung), har den 6 juni 2002 meddelat beslut i mål T-105/01: Società Lavori Impianti Metano Sicilia (SLIM Sicilia), Siracusa (Italien), (ombud: advokaterna N. Saitta, F. Saitta, M. Siragusa, F.M. Moretti och C. Lanciani) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Van Vliet och M. Moretto) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut, meddelat den italienska regeringen genom skrivelse av den 12 december 2000, att avslå begäran om förlängning av fristen med att inge ansökan om slutlig betalning och att avsluta handläggningen av ärende nr 840503013/001 avseende stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden för anslutning av Siracusa kommun till distributionsnätet för metangas. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 212, 28.7.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 7 juni 2002

i mål T-290/01: Förbundslandet Brandenburg mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Anledning saknas att döma i saken)

(2002/C 202/45)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen (ordförande J.D. Cooke samt domarna R. García-Valdecasas och P. Lindh; justitiesekreterare: H. Jung), har den 7 juni 2002 avkunnat beslut i mål T-290/01: Förbundslandet Brandenburg, ministeriet för jordbruk, miljö och skötselplaner, Postdam (Tyskland), företrätt av G. Schohe och T. Masing, avocats, med delgivningsadress i Luxembourg, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. zur Hausen och M. Núñez-Müller), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut som ingår i betalningskrav nr 3240305411 av den 13 september 2001. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Anledning saknas att döma i förevarande mål.*
- 2) *Kommissionens skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 44, 16.2.2002.

BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

av den 18 mars 2002

i mål T-21/02 R: Giuseppe Atzeni m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Interimistiskt förfarande – Statligt stöd – Tidsfrist för väckande av talan – Upptagande till sakprövning av talan i huvudsaken)

(2002/C 202/46)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrättens ordförande har den 18 mars 2002 avkunnat beslut i mål T-21/02 R: Giuseppe Atzeni mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Triantafyllou), angående en talan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut 97/612/EG av den 16 april 1997 om stöd som beviljats av regionen Sardinien (Italien) inom jordbrukssektorn (EGT L 248, s. 27). Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

**BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS
ORDFÖRANDE**

av den 25 juni 2002

**i mål T-34/02 R: B mot Europeiska gemenskapernas
kommission**

(Interimistiskt förfarande – Statligt stöd – Stöd till ny- eller ombyggnad av fartyg som beviljats i form av utvecklingsstöd – Återvinning – Berättigade förväntningar – Fumus boni juris – Krav på skyndsamhet)

(2002/C 202/47)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrättens ordförande har den 25 juni 2002 avkunnat beslut i mål T-34/02 R: B, Versailles (Frankrike), och 255 övriga, företrädda av advokaterna P. Kirch och N. Chahid-Nourai, mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet), angående en ansökan om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut 2001/882/EG av den 25 juli 2001 om ett statligt stöd som genomförts av Frankrike i form av utvecklingsstöd till kryssningsfartyget "Le Levant", som byggts av Alstom Leroux Naval och är avsett att användas i Saint-Pierre-et-Miquelon (EGT L 327, s. 37). Beslutet har följande lydelse:

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 17 maj 2002 av Masdar (U.K.) Ltd**

(Mål T-159/02)

(2002/C 202/48)

(Rättegångsspråk: engelska)

Masdar (U.K.) Ltd har den 17 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Philip Bentley, QC, och Patrick Green, barrister.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut i dess skrivelse av den 7 mars 2002 om att vägra sökanden tillgång till de handlingar som anges i sökandens ansökan av den 3 december 2001,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål är densamma som i mål T-68/02, Masdar (U.K.) mot kommissionen, och föremålet är kommissionens beslut om uttryckligt avslag på sökandens bekräftande ansökan om att få tillgång till de två revisionsberättelser som anges i meddelandet i Europeiska gemenskapernas officiella tidning om det ovannämnda målet (ej ännu offentliggjort).

Sökanden gör gällande att kommissionen har överträtt artikel 253 EG eftersom det ifrågasatta beslutet saknar tillfredsställande motivering till att det baseras på det obligatoriska undantaget i den första och andra strecksatsen i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾.

Enligt sökanden har kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av artikel 4.2 i denna förordning eftersom den i det ifrågasatta beslutet ansåg att bifall av sökandens ansökan skulle undergräva skyddet för inspektioner, undersökningar och revisioner liksom skyddet för ett utomstående bolags affärsintressen.

Sökanden gör gällande att kommissionen även har gjort en uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av artikel 4.2 i den ovannämnda förordningen och har åsidosatt allmänna rättsprinciper eftersom den i det ifrågasatta beslutet ansåg att det inte förelåg ett övervägande allmänintresse av utlämnandet av revisionsberättelserna till sökanden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 juni 2002 av Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH

(Mål T-168/02)

(2002/C 202/49)

(Rättegångsspråk: engelska)

Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH har den 4 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av solicitor Scott Crosby.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 mars 2002 att inte ge tillgång till handlingar som finns hos kommissionen och som har utarbetats av tyska myndigheter beträffande en utbyggnad av den existerande Daimler Chrysler Aerospace GmbH-fabriken för slutmontering av Airbus A3XX vid Elbe i Hamburg på ett område som avsetts för Natura 2000-nätet, i enlighet med vad sökanden angett under kategori B i bilaga III i ansökan av den 20 december 2001, och att
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument:

Sökanden har begärt att få tillgång till vissa handlingar som rör kommissionens yttrande av den 19 april 2002, genom vilket Tyskland bemyndigades att upphäva klassificeringen av Mühlenberger Loch, ett område som skyddas enligt rådets direktiv 92/43/EEG som en del av Natura 2000-nätet. Sökanden fick tillgång till en del av handlingarna. I enlighet med ett önskemål från de tyska myndigheterna avslogs dock begäran om att få tillgång till de handlingar som hade utarbetats av de tyska myndigheterna och som fanns hos kommissionen.

Sökanden gör gällande att det överklagade beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 4 i förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾. Enligt sökanden har artikel 4.5 i förordningen misstolkats av kommissionen. Sökanden anför att innebörden av ordalydelsen inte är att ett önskemål från en utomstående medför att kommissionen är tvungen att under alla omständigheter tillgodose detta önskemål. Kommissionen har i sitt beslut dock anförts att medlemsstaterna har en vetorätt enligt artikel 4.5 i förordningen.

Enligt sökanden står det överklagade beslutet även i strid med förordningens artikel 4 som helhet. Sökanden anför att syftet med att konsultera de tyska myndigheterna var att möjliggöra för kommissionen att bedöma om något av undantagen i artikel 4.1 eller 4.2 var tillämpligt. En sådan bedömning gjordes dock uppenbarligen inte. I stället anförde kommissionen att en medlemsstat har en vetorätt beträffande handlingar som härrör från medlemsstaten i fråga, vilket enligt sökanden innebär ett återinförande av "upphovsmannaregeln".

Sökanden anför vidare att det överklagade beslutet inte innehåller en tillräcklig motivering till varför tillgång till handlingarna har vägrats och att det därför strider mot artikel 253 i EG-fördraget. Det finns heller ingen motivering till varför tillgång har nekats delvis.

Sökanden gör slutligen gällande att det finns ett klart allmänt intresse av att innehållet i handlingarna blir känt då projektet, som innebär att Mühlenberger Loch förstörs, har fått stor allmän och massmedial uppmärksamhet. Därför bör allmänheten få kännedom om de omständigheter som ligger till grund för kommissionens yttrande, som innebär att tillåtelse till upphävande av klassificeringen av Mühlenberger Loch ges, för att få en förståelse för hur detta överensstämmer miljöpolitiska mål och principer.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

Talan mot Europaparlamentet väckt den 29 maj 2002 av Maria Rosaria Ragazzini

(Mål T-170/02)

(2002/C 202/50)

(Rättegångsspråk: franska)

Maria Rosaria Ragazzini, Faenza (Italien) har den 29 maj 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av advokaterna Georges Vandensanden, Laure Levi och Aurore Finchelstein.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 20 februari 2002 att inte bevilja sökanden förmåner enligt artikel 73 i tjänsteföreskrifterna,

- fastställa att dröjsmålsränta med 5,75 procent skall utgå på det engångsbelopp som skall betalas enligt artikel 73 i tjänsteföreskrifterna från och med den 26 januari 1988 då olycksfallet inträffade,
- tillerkänna sökanden skadestånd för den ideella och ekonomiska skada som sökanden har lidit till följd av det ifrågasatta beslutet; detta belopp uppskattas till 138 358,88 euro, med förbehåll för att beloppet avseende ersättning för ekonomisk skada kan komma att justeras eller höjas, och innefattar ett skäligt belopp för ideell skada,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Svaranden har, å ena sidan, ansett att de skador som sökanden led till följd av en förlossning år 1988 inte hade uppkommit genom olycksfall och har, å andra sidan, medgivit att sökanden har en total permanent invaliditet som gör det omöjligt för henne att arbeta.

Sökanden hävdar att det föreligger en ny omständighet som motiverar att hon på nytt ansöker om förmåner enligt artikel 73 i tjänsteföreskrifterna på grund av att hennes skador har uppkommit genom olycksfall. Läkarkommitténs slutsatser av år 1988 motsvarar inte hennes nuvarande hälsotillstånd, eftersom sviterna under årens lopp endast har förvärrats. Läkarkommittén har inte heller bedömt huruvida sökandens hälsotillstånd har orsakats genom medicinsk behandling. Enligt sökanden skall hennes skador anses uppkomma genom olycksfall, eftersom de har uppstått genom medicinsk behandling.

Genom att avslå sökandens ansökan har svaranden således åsidosatt artikel 73 i tjänsteföreskrifterna samt Reglerna om olycksfallsförsäkring och yrkessjukdomsförsäkring för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna, särskilt artiklarna 12, 14 och 22. Sökanden anför dessutom att omsorgsplikten har åsidosatts.

Talan mot Europeiska centralbanken väckt den 12 juni 2002 av Jan Pflugardt

(Mål T-179/02)

(2002/C 202/51)

(Rättegångsspråk: tyska)

Jan Pflugardt, Frankfurt am Main (Tyskland), har den 12 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska centralbanken. Sökanden företräds av advokaten N. Pflüger.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara sökandens bedömningsrapport för år 2001 (ECB Performance Appraisal 2001), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är anställd av svaranden, yrkar att bedömningsrapporten för år 2001 skall ogiltigförklaras. Sökanden anser att denna går honom emot, eftersom svaranden inte endast gjort en bedömning av sökandens arbete. Svaranden har tvärtom grundat sin bedömningsrapport på faktiska omständigheter som sökanden bestrider och som inverkar negativt på hans framtida yrkeskarriär.

Sökanden har gjort gällande att det enligt lagstiftningen om dataskydd inte är tillåtet för svaranden lägga elektroniskt insamlade uppgifter till grund för bedömningen, och att bedömningsrapporten, som grundar sig på sådana upplysningar, därför skall ogiltigförklaras. Dessutom skall bedömningsrapporten ogiltigförklaras på grund av att den grundar sig på ett felaktigt faktiskt underlag.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 juni 2002 av Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung

(Mål T-181/02)

(2002/C 202/52)

(Rättegångsspråk: Tyska)

Neue Erba Lautex GmbH Weberei und Veredlung, Neugersdorf (Tyskland) har den 13 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av U. Ehrlicke, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 12 mars 2002 – ärendenummer C(2002)944 slutgiltigt – om ett statligt stöd från Förbundsrepubliken Tyskland till förmån för Neue Erba Lautex GmbH und Erba Lautex GmbH i konkurs,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har genom det omtvistade beslutet förpliktat Förbundsrepubliken Tyskland att återkräva stöd om sammanlagt 7 834 miljoner euro från den koncern som enligt uppgift består av Erba Lautex GmbH i konkurs och Neuen Erba Lautex GmbH.

Sökanden har gjort gällande att kommissionens fastställanden av att sökanden tillsammans med Erba Lautex GmbH utgör en ekonomisk enhet eller koncern, att rätten till stöd till undsättning och omstrukturering därför endast kan prövas i förhållande till koncernen, att Deggendorfdoktrinen skall tillämpas samt att stödet skall återkrävas från båda medlemmarna i denna koncern är felaktiga. Kommissionens beslut bygger på det felaktiga fastställandet av att sökanden inte berörs av en sådan överlåtelse av tillgångar (Auffanglösung) som föreskrivs i undantagsbestämmelsen i fotnot 10 i riktlinjerna⁽¹⁾. Genom att inte tillämpa denna undantagsbestämmelse har kommissionen åsidosatt likabehandlingsprincipen, och den har inte anfört någon grund i sak för denna olikhet i behandling.

Sökanden har anfört att kommissionens fastställande av att sökanden och Erba Lautex GmbH skall anses utgöra en koncern är felaktig, eftersom sökanden kontrolleras av konkursförvaltaren och inte av Erba Lautex GmbH. Som följd av kommissionen felaktiga antagande är det omtvistade beslutet rättsstridigt redan på grund av att artikel 87.3c EG jämförd med riktlinjerna har åsidosatts, och skall upphävas.

I andra hand har sökanden anfört att kommissionen felaktigt har klassificerat den aktuella åtgärden som stöd eller, om så inte skulle anses vara fallet, att kommissionen har utgått från en för hög stödnivå. Kommissionen har dessutom genom konstaterandet att det stödåterbetalningsbeslut som fattades år 1999 avseende Erba Lautex GmbH inte har verkställts gjort en uppenbart felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna.

Dessutom har sökanden gjort gällande att kommissionen gjort felaktiga bedömningar och åsidosatt väsentliga formföreskrifter. Den har åsidosatt motiveringsskyldigheten samt Tysklands federala regerings rätt till försvar i ärendet. Kommissionen har slutligen antagit det omtvistade beslutet med överskridande av sitt utrymme för skönsmässiga bedömningar och har åsidosatt rätten till en vederbörlig handläggning.

(1) Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (EGT C 288 av den 9.10.1999, s. 2).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 10 juni 2002 av Uni-Pharma – Kléon Tsetis Pharmakeutika Ergastiria Anonimos Viomihaniki kai Emboriki Eteria

(Mål T-182/02)

(2002/C 202/53)

(Rättegångsspråk: franska)

Uni-Pharma – Kléon Tsetis Pharmakeutika Ergastiria Anonimos Viomihaniki kai Emboriki Eteria, Kato Kifissia, Attiki (Grekland), har den 10 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av advokaterna Eleni Gioti-Manthou och Maria Bra, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- astställa att det inte föreligger någon förväxlingsrisk mellan de omtvistade varumärkena,
- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet som fattades av fjärde överklagandenämnden den 27 februari 2002, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna vid samtliga instanser, inklusive kostnaderna för sökandens ombud.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:

Sökanden

Gemenskapsvarumärke:

Ordmärket "Apotel" för vissa varor tillhörande klass 5 (smärtstillande och febernedsättande medel) – registreringsansökan nr 613554

Innehavare av det varumärke som åberopas i invändningsförfarandet:

Biofarma (tidigare Orsem)

Varumärken som åberopas i invändningsförfarandet:

Det nationella och internationella ordmärket "Aportex" för vissa varor tillhörande klass 5 (farmaceutiska preparat för att förebygga eller behandla besvär i samband med klimakteriet)

Invändningsenhetens beslut:

Avslag på invändningen i dess helhet

Överklagandenämndens beslut:

Ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut

- Grunder:
- Felaktigt förfarande eftersom ansökan omlottats till en annan överklagandenämnd och sökanden inte informerats om att motparten bytt namn.
  - Bristande motivering av överklagandenämndens beslut.
  - Felaktig tolkning av begreppet "förväxlingsrisk".
  - Missbruk av rättigheter från motpartens sida eftersom den inte på något sätt har använt det varumärke som åberopats i invändningsförfarandet.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 11 juni 2002 av El Corte Inglés, S.A.

(Mål T-183/02)

(2002/C 202/54)

(Rättegångsspråk: spanska)

El Corte Inglés, S.A., har den 11 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden, med säte i Madrid, företräds av Juan Luis Rivas Zurdo, letrado en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 22 mars 2002 och det beslut som invändningsenheten vid harmoniseringsbyrån fattade den 17 september 1999,
- bevilja registrering av gemenskapsvarumärket "mundicor" med nummer 557108 för alla varor som omfattas av ansökan enligt klass 2, och
- förplikta motparten eller motparterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärket:

Det gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan:

Innehavare av det varumärke eller tecken som åberopats i invändningsförfarandet:

Varumärke eller tecken som åberopats i invändningsförfarandet:

Invändningsenhetens beslut:

Överklagandenämndens beslut:

Grunder som åberopas:

Sökanden.

Ordmärket MUNDICOR (ansökan offentliggjord i bulletinen för gemenskapsvarumärken, nr 27/98, s. 600, av den 14 april 1998) för varor i de 42 klasserna i nomenklaturen.

González Cabello S.A.

Det spanska varumärket MUNDICOR för varor i klass 2 (Målarfärger, fernissor och lacker; rostskyddsmedel och skyddsmedel mot angrepp på trä; färgämnen; betningsmedel; obearbetade naturhartser; metaller i folie- och pulverform för målare, dekoratörer, tryckare och konstnärer).

Beviljande av framställningen.

Avslag på det överklagande som ingetts av CORTE INGLES S.A.

Felaktig tillämpning av artikel 8.1b i förordning (EG) nr 40/94 (risk för förväxling).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 11 juni 2002 av El Corte Inglés, S.A.

(Mål T-184/02)

(2002/C 202/55)

(Rättegångsspråk: spanska)

El Corte Inglés, S.A., har den 11 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden, med säte i Madrid, företräds av Juan Luis Rivas Zurdo, letrado en ejercicio.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 22 mars 2002 i ärende 115/2000-1 och det beslut som invändningsenheten vid harmoniseringsbyrån fattade den 15 november 1999,
- bevilja registrering av gemenskapsvarumärket "mundicor" med nummer 557108 för alla tjänster enligt klass 39 (transport och anordnande av resor) och enligt klass 42 (tjänster för utskänkning av mat och dryck; tillfälligt boende), och
- förplikta motparten eller motparterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärket:	Sökanden. Ordmärket MUNDICOR (ansökan offentliggjord i bulletinen för gemenskapsvarumärken, nr 27/98, s. 600, av den 14 april 1998) för varor i de 42 klasserna i nomenklaturen.
Innehavare av det varumärke eller tecken som åberopats i invändningsförfarandet:	IBERIA Líneas Aéreas de España S.A.
Varumärke eller tecken som åberopats i invändningsförfarandet:	Det spanska varumärket MUNDICOR för produkter i klass 39 (tjänster för persontransport, utflykter och turistbefordran) och klass 42 (tjänster för hotellboende, programmering av resor och anordnande av semestrar). Det internationella blandade varumärket MUNDI COLOR, som i Frankrike, Italien, Österrike och Benelux-länderna även gäller för tjänster i klass 39 (programmering och anordnande av resor) och klass 42 (tillhandahållande av boende och måltider vid hotell).
Invändningsenhetens beslut:	Beviljande av framställningen.
Överklagandenämndens beslut:	Avslag på det överklagande som ingetts av CORTE INGLES S.A.
Grunder som åberopats:	Felaktig tillämpning av artikel 8.1b i förordning (EG) nr 40/94 (risk för förväxling).

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 13 juni 2002 av Succession Picasso

(Mål T-185/02)

(2002/C 202/56)

(Rättegångsspråk: engelska)

Succession Picasso har den 13 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av advokaten Charles Gielen. DaimlerChrysler AG (Intellectual Property Management) var även part i förfarandet inför överklagandenämnden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tredje överklagandenämndens beslut av den 18 mars 2002 och invändningsenhetens beslut av den 11 januari 2001,
- fastställa att den invändning som sökanden gjort mot registreringsansökan av märket PICARO är välgrundad och avslå varumärkesansökan i dess helhet eller vidta andra lämpliga åtgärder,
- förplikta DaimlerChrysler att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke:	DaimlerChrysler
Gemenskapsvarumärke:	Ordmärket "PICARO" – Ansökan nr 927764, för varor tillhörande klass 12 (fordon och delar till fordon)
Innehavare av ett varumärke eller kännetecken som åberopats i invändningsförfarandet:	Succession Picasso
Varumärke eller kännetecken som åberopats i invändningsförfarandet:	Ordmärket "PICASSO" (gemenskapsvarumärke med registreringsnummer 614567)
Invändningsenhetens beslut:	Avslag på invändningen
Överklagandenämndens beslut:	Avslag på överklagandet

Grunder: Felaktig tillämpning av artikel 8.1b i förordning nr 40/94: förväxlingsrisk föreligger på grund av den obestridda överensstämmelsen eller åtminstone likheten mellan produkterna, den visuella och fonetiska likheten mellan varumärkena och den inreboende särskiljningsförmågan i det varumärke som åberopas i invändningen

Varumärke eller kännetecken som hindrar registrering:

Det internationella kännetecknet nr. 516269 "Roberto" för varor tillhörande klasserna 29 och 30 och motpartens firmanamn "ROBERTO".

Invändningsenhetens beslut:

Invändningen avslogs.

Överklagandenämndens beslut:

Invändningsenhetens beslut upphävdes och anmälan avslogs.

Anförda grunder:

- Åsidosättande av regel 16 i förordning (EG) nr 2868/95⁽¹⁾.
- Åsidosättande av artikel 42.1 jämfört med artikel 8.2 och 8.4 i förordning (EG) nr. 40/94⁽²⁾.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 17 juni 2002 av Freiburger Lebensmittel GmbH & Co. Produktions- und Vertriebs KG

(Mål T-188/02)

(2002/C 202/57)

(Rättegångsspråk: tyska – enligt artikel 131.2 i rättegångsreglerna det språk på vilket talan är utformad)

Freiburger Lebensmittel GmbH & Co. Produktions- und Vertriebs KG, Berlin (Tyskland), har den 17 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten K.-D. Rathke. Ytterligare part i förfarandet vid överklagandenämnden: Roberto S.A., Chevilly (Frankrike).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- undanröja det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden fattade den 28 februari 2002 med referensnummer R 1155/2000-4,
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärket:

sökanden

Varumärket i fråga:

ordmärket "Alberto" för varor tillhörande klasserna 29 och 30 – anmälan nr. 26211.

Innehavare av ett varumärke eller kännetecken som hindrar registrering:

Roberto S.A.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 17 juni 2002 av Anita Jannice Österholm

(Mål T-190/02)

(2002/C 202/58)

(Rättegångsspråk: franska)

Anita Jannice Österholm, Stockholm, har den 17 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Juan Ramon Iturriagoitia Bassas.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- i första hand ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 11 mars 2002 med svar på klagomål nr 389/01, som ingetts av J. Österholm,
- delvis ogiltigförklara det beslut som generaldirektoratet för personal och administration vid Europeiska gemenskapernas kommission fattade den 2 juli 2001 om beräkning av ledighet för tiden den 8 juli till den 31 juli 2000,

- fastställa att sökanden var sjukledig under perioden den 8 juli till den 31 juli 2000,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

När sökanden inlämnade ett sjukintyg utvisande arbetsförmåga under en månad upplyste hon kommissionen om att hon ville använda detta intyg för endast en vecka, och begärde att resten av månaden skulle anses utgöra årlig semester. Sökanden begärde sedan att denna period i sin helhet skulle anses utgöra sjukledighet och alltså inte räknas av från hennes årliga semester.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att artikel 59 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts, att det har gjorts en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, maktmissbruk, bristande motivering och åsidosättande av rätten till försvar, samt åsidosättande av principerna om god förvaltningssed och omsorgsplikt.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 21 juni 2002 av G.D. Searle LLC

(Mål T-192/02)

(2002/C 202/59)

(Rättegångsspråk: engelska)

G.D. Searle LLC har den 21 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av Graham Farrington, solicitor.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara svarandens tredje överklagandenämnds beslut av den 10 april 2002,
- förplikta svaranden att återförvisa ansökan till dess granskningsavdelning för omprövning av gemenskapsvarumärke nr 1299833.

Grunder och huvudargument

Berört gemenskapsvarumärke: Det figurmärke som avses i varumärkesansökan nr 1299833.

Varor eller tjänster: Vissa varor tillhörande klass 5: Läkemedel med antiinflammatorisk och smärtstillande effekt.

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Överträdelse av artikel 7.1b i förordning 40/94⁽¹⁾. Sökanden hävdar att varumärket har särskiljningsförmåga.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 24 juni 2002 av Michel Van Beek

(Mål T-199/02)

(2002/C 202/60)

(Rättegångsspråk: franska)

Michel Van Beek, Bryssel, har den 24 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inte befordra sökanden till lönegrad A4 under befordringsomgången för år 2001,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål är tjänsteman i lönegrad A5. Han för talan mot tillsättningsmyndighetens vägran att befordra honom till lönegrad A4 under befordringsomgången för år 2001.

Till stöd för sin talan gör han gällande följande

- Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
- Överträdelse av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, åsidosättande av principerna om likabehandling och karriärutveckling liksom av principen om god förvaltningssed.

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 29 juni 2002 av Vassilios Tsarnavas**

(Mål T-200/02)

(2002/C 202/61)

(Rättegångsspråk: franska)

Vassilios Tsarnavas, Bryssel, har den 29 juni 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Nicolas Lhoëst, Luxembourg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 13 mars 2002 med delvis avslag på sökandens klagomål som ingetts enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna avseende sökandens skadestandsansökan,
- förplikta kommissionen att följaktligen till sökanden utge ersättning om 12 500 euro i skadestånd för ideell skada som sökanden lidit, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökanden har gjort gällande att han lidit skada till följd av att kommissionen har åsidosatt de allmänna bestämmelserna för genomförande av artikel 43 i tjänsteföreskrifterna eftersom förseningen med att upprätta sökandens betygsrapport kan tillskrivas kommissionen.

**Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt
den 9 juli 2002 av Nicoletta Falcone**

(Mål T-207/02)

(2002/C 202/62)

(Rättegångsspråk: italienska)

Nicoletta Falcone har den 9 juli 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska kommissionen. Sökanden företräds av Massimo Condinanzi, avvocato, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara uttagningskommitténs beslut att inte låta henne delta i proven efter urvalsförfarandet, vilket delgavs henne i skrivelse av den 2 maj 2002, som hade beteckning A2/5000LM – IT 001451 och var underskrivet av Herik Halskov.
- ogiltigförklara samtliga övriga beslut som uttagningskommittén fattat som en följd av beslutet att inte låta sökanden delta i det ifrågavarande uttagningsprovet.
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål vänder sig mot uttagningskommitténs beslut att inte låta honom delta i det skriftliga provet i det allmänna uttagningsprovet COM/A/10/01 sektor 01/juridik, på grund av att han erhållit ett poängantal som var inte var tillräckligt högt för att han skulle vara en av de kandidater som uppnått ett av de 400 bästa resultaten.

I detta hänseende skall erinras om att enligt det ovannämnda meddelandet om uttagningsprov skall endast de kandidater som har uppnått ett av de 400 högsta poängantalen under urvalsförfarandet fylla i ansökningshandlingarna.

Till stöd för sina påståenden har sökanden gjort gällande följande:

- Meddelandet om uttagningsprov är rättsstridigt på grund av att artiklarna 4 och 5 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna har åsidosatts.
- Principen om en god förvaltning har åsidosatts, genom att uttagningskommittén inte uppfyllt sin skyldighet att endast låta de kandidater som kan uppfylla de krav för tillträde till provet som anges i meddelandet om uttagningsprov delta i provet.

Talan mot Europol väckt den 3 juli 2002 av Lene Beier

(Mål T-208/02)

(2002/C 202/63)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Lene Beier, Haag (Nederländerna) har den 3 juli 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europol. Sökanden företräds av Maria Franciscus Baltussen och Pauline de Casparis.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) ogiltigförklara Europols tysta avslag på sökandens klagomål mot beslut av den 23 november 2001 och samtidigt ogiltigförklara det omstridda beslutet av den 23 november 2001,
- 2) i första hand förplikta Europol att tillerkänna sökanden två extra löneklasser från och med den 1 juli 2001 och i andra hand förplikta Europol att tillerkänna sökanden en extra löneklass från och med den 1 juli 2001,
- 3) förplikta Europol att inom 48 timmar efter det att domen i förevarande mål offentliggjorts till sökanden utge beloppet jämte ränta enligt nederländsk lag,
- 4) förplikta Europol att inom 48 timmar efter det att domen i förevarande mål offentliggjorts till sökanden utge 1 000 Euro för den ideella skada som denna lidit,
- 5) förplikta Europol att ersätta sökanden för rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden arbetar hos Europol. I svarandens omstridda beslut tillerkändes sökanden inte någon löneökning på grundval av dennas bedömning.

Sökanden hävdar att artikel 29 i tjänsteföreskrifterna för anställda vid Europol åsidosätts genom detta beslut. Enligt sökanden har styrelsen underlåtit att anta de bestämmelser som är nödvändiga för att kunna bevilja löneökningar i enlighet med denna artikel. Sökanden anför vidare att direktören har överskridit utrymmet för skönmässig bedömning, eftersom beslutsförfarandet inte uppfyllde kraven på omsorg och opartiskhet. Sökanden anför slutligen att principen om likabehandling och principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

Talan mot Europol väckt den 5 juli 2002 av Andreas Mausolf

(Mål T-209/02)

(2002/C 202/64)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Andreas Mausolf, Leiden (Nederländerna) har den 5 juli 2002 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europol. Sökanden företräds av Maria Franciscus Baltussen och Pauline de Casparis.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- 1) ogiltigförklara Europols tysta avslag på sökandens klagomål mot beslut av den 23 november 2001 och samtidigt ogiltigförklara det omstridda beslutet av den 23 november 2001,
- 2) förplikta Europol att tillerkänna sökanden två extra löneklasser från och med den 1 juli 2001,
- 3) förplikta Europol att inom 48 timmar efter det att domen i förevarande mål offentliggjorts till sökanden utge beloppet jämte ränta enligt nederländsk lag,
- 4) förplikta Europol att ersätta sökanden för rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden arbetar hos Europol. I svarandens omstridda beslut tillerkändes sökanden inte någon löneökning på grundval av dennes bedömning.

Sökanden hävdar att artikel 29 i tjänsteföreskrifterna för anställda vid Europol åsidosätts genom detta beslut. Enligt sökanden har styrelsen underlåtit att anta de bestämmelser som är nödvändiga för att kunna bevilja löneökningar i enlighet med denna artikel. Sökanden anför vidare att direktören har överskridit utrymmet för skönmässig bedömning, eftersom beslutsförfarandet inte uppfyllde kraven på omsorg och opartiskhet. Sökanden anför slutligen att principen om likabehandling och principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

Avskrivning av mål T-258/97⁽¹⁾

(2002/C 202/65)

(Rättegångsspråk: italienska)

Genom beslut av den 12 juni 2002 har ordföranden på fjärde avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-258/97, Eridania SpA m.fl. mot Europeiska unionens råd.

⁽¹⁾ EGT C 357, 22.11.1997.

Avskrivning av mål T-382/00⁽¹⁾

(2002/C 202/66)

(Rättegångsspråk: engelska)

Genom beslut av den 30 maj 2002 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-382/00, Monsanto Company mot Europeiska unionens råd.

⁽¹⁾ EGT C 61, 24.2.2001.

Avskrivning av mål T-238/01⁽¹⁾

(2002/C 202/68)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 28 maj 2002 har ordföranden på femte avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-238/01, Centre Européen pour la Statistique et le Développement A.s.b.l. (CESD-Communautaire) mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 331, 24.11.2001.

Avskrivning av de förenade målen T-143/01 och T-161/01⁽¹⁾

(2002/C 202/67)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 4 juni 2002 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av de förenade målen T-143/01 och T-161/01, Raymond Maxwell och Liam O'Bradaigh mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 245, 1.9.2001 och C 289, 13.10.2001.

Avskrivning av mål T-2/02⁽¹⁾

(2002/C 202/69)

(Rättegångsspråk: spanska)

Genom beslut av den 7 juni 2002 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-2/02, Guillermo Balmori Abella mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 68, 16.3.2002.

III

(Upplysningar)

(2002/C 202/70)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska gemenskapernas officiella tidning

EGT C 191, 10.8.2002

Senaste listan över offentliggöranden

EGT C 180, 27.7.2002

EGT C 169, 13.7.2002

EGT C 156, 29.6.2002

EGT C 144, 15.6.2002

EGT C 131, 1.6.2002

EGT C 118, 18.5.2002

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
